

sua contulit, qui te Regni sui, & honore ditavit, & gloria.

Te Deum laudamus.

Die xxvij. Octobris.

Quinta die infra Oct. S. PETRI.

Fit de B. Ioanne Capistrano: Duplex. Cum commemoratio Octava.

Die xxv. Octobris.

Sexta die infra Oct. S. PETRI.

In primo Nocturno Lectione: de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio jv.

Regina virtutum charitas adeo Sancti Viri cor repleverat, ac penetraverat: ut vocem, qua Dei amor exprimeretur, audire vix unquam posset sine cordis immutatione suavi ejusdem charitatis incendio exardescens, nec cellæ angustijs retineri, nec cordis anxietates pati sufficiens, in campos, & hortos properabat, ut aeris refrigerio æstum temperaret. A Christi præsentia diutiùs abesse non sustinens, ab horto subito impetu raptus per aera sæpius coram Altari se sistebat. Quoties de hoc divino amore in privatis colloquijs; vel in concionibus sermonem instituebat, verba tam fervida, ac ignita erant: ut audientes ad devotionem mirè inflammarentur, ac ipse sensibus omnino destitutus, coram ipsis in dulcissima extasi suspendebatur. Cuidam eum interroganti, quare oculos ferè nunquam attolleret? Respondit: qui Deum suum in corde gerit, omnia visibilia contemnit. **R.** Minister Christi fuit,

Lectione v.

Hæc autem charitas non solū ipsum per devotionem, sicut agēbat in Deum, & per compassionem transformabat in Christum: verū etiam per condescensionem ad proximum inclinabat. Difficilima præsepè itinera arripiebat, ut Civium, familiariumque suorum animos reconciliaret. Constitutis in aliqua gravi tribulatione etiam per miraculum apparens eosdem consolabatur. Erga Cœnobij sui ægrotos, peculiaris sollicitudinis officia, quamvis humillima, exercebat: alijsque in necessitate publica laborantibus succurrebat: ad Monasterij portam mendicis ministrare, quin etiam eorum capita, & membra sordida abluere, indumenta resarcire, ac lavare, pleraque alia charitatis officia illis exhibere frequentius consuevit. De alienis factis Fratres suos judicare, aut censoris munus agere nunquam permisit: neque eos, qui de suæ Reformationis contradictoribus conquerebantur, audire volebat: sed eos hortabatur, ut pro illis tanquam pro benefactoribus divinam clementiam implorarent.

R. Virtute multa.

Lectione vj.

Mirabilis Apostolicus hic penitentia Præco, potens opere, & sermone fructus retulit pro animarum salute; sacrum dumtaxat Codicem deferens, ex quo suæ prædicationis argumenta unicè depromebat. Nec tantum verbi Dei efficaciam, sed & proprii vultus pallore obstinata corda hominum ad Dei amorem

amorem convertebat: sollicitus eligere motiva sermonum aspera, atq; in vitijs reprehendendis vehementiora, quibus ex Redemptionis nostrae memoria lenimenta suaviora abduceret. In sacrarum literarum profunda intelligentia, atque in difficillimis Theologiae locis explicandis, singularis ejus scientiae donum illuxit: quod experimento comprobant nonnulli Viri docti, qui antea ejus famam parvi pendebant. Exinde factum est, ut in pluribus saecularium domibus, eo duce nova oratoria aperirentur, in quibus assiduae preces, de rebus divinis colloquia miscerentur. Inde mirus animarum profectus in ijs Regionibus dimanavit.

R. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lect. S. Evang. Secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua.

Homil. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura despicienda.

Serm. 25.

Hodie Dominus Evangelici gregis pusilla, & tenera primordia, quam blanda exhortatione fit consolatus, audistis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Aufert spes anxias, dubio tollit eventus, omnemque propellit, & excludit timorem, quando in exordio ipso Regnum nascentibus pollicetur: quoniam complacuit Patri

vestro dare vobis Regnum. Quis de victu, quis de vestitu, quis de plebeo censu, & verbalis cespitis utilitate suspirat? De regno certus, de dominatione securus satis sibi invidet, qui elevatus ad summa, ipse se ad humilia dejicit, ad egena deponit. R. In magna fideitate.

Lectio viij.

Sed scire convenit, Pater iste quis est, vel qualis est, vel quod Regnum filijs suis repromittit. Quis sit iste Pater, quotidie te confitente cognoscis, cum clamas: Pater noster, qui es in Caelis: qualis autem sit, ipsa operum magnitudine pervidisti, Ex nihilo fecit Caelum, terram solidavit ex liquido, montes statuit ad stateram, maria intra legitimos terminos sola praeccepti auctoritate conclusit. Verum si Regni quod promittit pusillis, desideras noscere qualitatem, ipse aperit, sic dicendo: Sinite parvulos venire ad me, talium est enim Regnum Caelorum.

R. Domine Iesu Christe.

Lectio ix.

Esse in Caelo mirum est, in Caelo vivere est Majestatis: jam regnare in Caelo quanti sit, sensus definit aestimare mortalis, & tamen homo quod aestimare non potest, percepisti, Apostolo sic dicente: Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quae preparavit Deus diligentibus se? Et quod te mereri dubitas, habere te, & possidere, jam cegeris confiteri. Quid ergo cum terra illi, qui possidet Caelum

Coelum? Quid illi cum humanis, qui adeptus est jam divina? Nisi forte placent gemitus, eliguntur labores: amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala, bonis sunt gratiora collatis.

Te Deum laudamus.

Die xxv. Octobris.

Septima die infra Oct. S. PETRI.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Asfiduo altissimæ contemplationis pabulo refectus, præclarum de oratione Tractatum propria experientia, & Dei illapsu edoctus conscripsit. Singulari devotionis reverentia venerabile Eucharistiæ Sacramentum profecutus eo spiritus ardore sacrum Mysterium peragebat: ut plures ejus celebratione magis ad pietatem, dum persæpè in extasim raperetur, quàm aliorum sermonibus se commotos fuisse profiterentur. Hanc devotionem Dominicæ Passionis meditatione summo peré fovebat, pro qua ubique, & præcipuè in locis eminentioribus Cruces erigi curavit, ut ad bajulandam Christi Crucem invitaret, animaretque. In conventu Pedrosi, Calvarij quandam imaginem ad vivum exprimi fecit: ubi persæpè ante Crucem brachijs expansis juxta morem ferventer orans totus in eum transformabatur, cum quo crucifigi ardentissimè cupiebat.

ꝫ. Minister Christi fuit.

Lectio v.

Acceffit ad hanc altissimi spiritus unionem, mira ejusdem corporis elevatio; dum in Choro orans, & in Dei contemplatione absorptus, aliquando usque ad laquearia spiritus ardore: sæpè ad radices arborum in genua provolutus, supremos ramos, velut avis volando contingeret; in itineribus contemplationi intentus, multis à solo palmis elevari à viatoribus visus fuit. Semel Crucem in horto Pedrosi devotis oculis contemplans sursum ferri, & in aere coram ipsa suspendi: lucidissimos quoque ex oculis radios in eandem Crucem emittentem, candidamque nubem caput ejus circumstantem, totam insuper viciniam eo splendore illustratam obstupescens Fratres conspexerunt. Non semel Christi Salvatoris præsentia perfrui promeruit: Virgo quoque Deipara se ei visendam exhibuit, & S. Franciscus, alijq; Spiritus cœlestes cum concive suo familiariter colloquebantur.

ꝫ. Virtute multa.

Lectio vj.

Prophetiæ dono illustris, quæ ventura erant, prænuntiabat. Quemdam adolescentem benedictionem suam enixè efflagitantem, cum ab Urbe quàmprimum recedere decrevisset, de gravi discrimine, quod illi imminerebat, in hæreticam scilicet quamdam opinionem incidendi, præmonuit. Scholarem alium respiciens, mundo quàmprimum renuntiaturum, sacrumque Religio-

nis habitum suscepturum divinitus agnovit. Eodem supremo lumine intima conscientiarum scrutabatur, ac miraculosè (cum longè distaret) pœnitentibus suis interdum se se visendum præstabat, dulciq; colloquio inquietos eorum animos sedabat. Infusâ hanc Sancto Viro divinatorum cognitione comprobavit Deus in admiranda illa novi syderis apparatione, cum ipse Urbem Avilam ad consolandam Sanctam Theresiam primum accessisset: & in cãdidissimè illius columbæ visione, quæ caput ejus circumvolitans, humeroque deinde residens rostrû auri immisit, quasi cœlestem ei doctrinam dictare monstrasset.

℞. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evang. Secundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Iesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua.

Hom. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura despicienda.

Serm. 22.

VIdeamus, quod dat Pater tantus, consilium regnataris. Vendite, quæ possidetis, & date eleemosynam: si victuros vos, si regnataros, si vos jam divites esse creditis in supernis, ubi futuri, quò migraturi, ubi regnaturi estis vos, illa, quæ vestra sunt, jam præcedant, opes miseras cum misericordia commutate, quæ humana sunt, in divina convertite. Et ne cui forsan deesset evi-

ctio ad portanda illa, quæ dimittitis, angariatus est pauper: ferunt pauperes onera nostra, & volentes ferunt, quia tali non deprimuntur pondere, sed levantur.

℞. In magna ficitate. *Lectio viij.*

ECce docet avaritiam, qui cœperat suadete contemptum. Facite vobis sacculos, qui non veterascunt: & qui thesaurizantes temporaliter arguebat, ad totum cupiditatis fomittem jubet sacculos sine fine perquiri. Christe, quo te pertrahit amor tuorum? Ut avarum lucrifacias, facis eum, quod desiderat: non quod oportet audire, sacculos imperas, æternos thesauros, qui non deficiât, vis parari; ut avarus, dum consueta percurrit ad lucra, aut virtutem capiat, aut à virtute capiatur, verè Pater es, qui cum tuis quibuscunque parvulis sic agis.

℞. Domine Iesu Christe.

Nona Lectio legitur de Sanctis M. Chrysantho, & Daria cum commemoratione in Lavibus.

Die xxvj. Octobris.

Octava S. PETRI. Duplex.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Lectio jv.

Confirmavit quoque Deus insignem servi sui sanctitatem innumeris miraculis. Aliquando nives é Cœlo decedentes, mirabiliter in aere suspensæ in modum testudinis tectum quoddam ei efformarunt, sub quo noctis, ac tempestatis incômoda securior evasit. Dum sacra in-

R

terdum

terdum in aperto campo perageret, solum illud loci spatium (ubi Populus Misæ præsens erat) nec aquæ quidem gutta, nec venti minima vis attingere ausa fuit. Alias pluvia de Cælo cadente siccis vestibibus per publicas vias incellit: in magna siccitate precibus suis copiosum à Deo imbrem obtinuit. Baculum suum, ut Fratrum occurreret necessitati, devotè terræ insigens, mox divina virtute fructiferum reddidit: rapidos fluvios siccis pedibus pluries pertransivit. Accensum ignem in quodam Conventu per flammâ ipsas innoxius incedens sine mora extinxit. Sicque sanctificatis Viri sancti sensibus omnia elemēta obsequium præstiterunt. *¶* Minister Christi fuit.

Lectio v.

Plures gravi morbo laborantes à mortis discrimine revocavit. Demersum in puteo infantem, corda qua cingebatur, in eum locum demissa mirabiliter extraxit. Mulieris oculos luce orbatos leviter tangens, data ei benedictione, protinus illuminavit. Iter faciens sæpius socijs lassitudine confectis compatiens, opportunam eis escam, & aquæ fontem à Deo impetravit. Fœminâ quandam à Dæmone per multum temporis deceptam de prava illa consuetudine, quam cum maligno tentatore ignoranter habuerat, commonefecit; atque audita ejus confessione eam, pluresque alios vexatos à spiritibus immundis liberavit. Hinc maximus Populorum ad eum fiebat concursus, ipsumque tanquam

hominem a Deo missum, novumque Apostolum acclamabant.

¶ Virtute multa. *Lectio vj.*

Tandem post multos labores, ac diuturnas infirmitates, quas semper constanti pertulit animo, anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo secundo, cum annum sexagesimum tertium perageret, Arenis gravi morbo decumbens, Fratres suos ad paupertatis extremæ cultum obnoxie cohortatus est. A Deipara, & a S. Joanne Evangelista visitari, atque ab ipsa Augustissima Trinitate sibi in maxima claritate apparente ad cœlestes nuptias invitari pro meruit. Demum Psalmo Latatus sum in his, quæ dicta sūt mihi, in domum Domini ibimus, cum ingenti cordis exultatione recitato: paulò post humi in genua procumbens ea, quam prædixerat, hora in Domino sanctè obdormivit. Eodem tempore S. Iheresiæ magno splendore coruscans apparuit, seque ad requiè pergere, & fœlicem esse poenitentiam, quæ tãtam sibi promeruerat gloriam, indicavit. Ejus corpus in Ecclesia Fratrum Discalceatorum S. Francisci Arenis depositum singulari populorum veneratione invisitur. Tandem plurimis fulgentem miraculis Glemés Papa IX. anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo nono in Sanctorum numerum retulit. *¶* Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelij secundū Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Iesus Discipulis

cupulis suis : Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua. Hom. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura despicienda.

Serm. 25.

Domine tu vidisti, quia in thesauris tota fides, tota spes in sacculis sit avaris, & ideo in putribiles in Cœlo sacculos vis parari, ut qui te non sequitur ad Cœlū, sequatur saltem sacculos suos. Avare, fac tibi sacculos, & fac jubete Deo, quia votis tuis annuit divina Majestas: sed fac tibi sacculos erogādo, quia quidquid pauper acceperit, Pater cœlestis suscipit, & ubi recondit? in Cœlo. Et ne forte perdidisse te doleas, vel usuram centuplum in cœlesti scenore recipies, quidquid in Cœlum paupere transmiseris perferente.

ꝫ. Id magna siccitate. *Lectio viij.*

VSura mundi centum ad unum, Deus unum accipit ad centū: tamen homines cū Deo nolunt habere contractū. Sunt forsitan de catione solliciti, Quare? Nonne homo homini exiguae chartulae obligatione constringitur? Deus tot, & tantis voluminibus cavet, & debitor nō tenetur? Sed dicis, est o quod debitor, quo exigente restituet? Se ipso: quia non potest ille mētri, idem ipse est, & executor, & debitor. Non erit in reddendo durus, qui profusus est in largiendo: crede homo Deo, quod tibi Deus de sit, maiora reddere vult, cum vult debere largitor.

ꝫ. Dñe Iesu Christe.

Non. Lectio legitur de S. Evaristo Pa-

pa, & Mart. cum commemoratione in Laudibus.

DIE XXVIII. APRILIS.

In Festo Translationis S. Petri de Alcantara Confessoris Ordinis Minorū. Duplex. A Sacra Rituum Congregatione recognitum, & approbatum.

A Fratrilus, & Monialilus ejusdem Ordinis die 28. Aprilis recitantur.

Omnia sicut in die Festo ipsius præter ea, quæ sequuntur.

In primis Vesperis Ad Magnificat Antiphona.

Respexit Deus Petrū in bono, erexit illum, & exaltavit in gloria: convertit planctum ejus in gaudiū, cōcidit saccum ipsius, & circūdedit eū latitia Alleluia.

Oratio.

DEus, qui animā Beati Petri Confessoris tui charismatum donis, & corpus crucis mortificatione decorasti: concede precibus nostris, ut qui ejus recolimus Trāslationis memoriam, virtutum quoq; imitemur exempla. Per Dominum.

Lectioes i. Nocturni.

Fratres, quæ mihi fuerunt lucra, &c. *ut in die festo.*

Lectio jv.

Postquam Sanctus Petrus de Alcantara flexis genibus animā Deo reddidit, facies ejus, quæ Solis ardore semivista colorem subnigrum contraxerat, statim candida, & venusta facta est: oculi, quos vigil modestia demissos, clausos vè semper custodierat non solum aperti, sed, & in altum defixi, & splendentes conspecti sunt: totum denique cor-

bus

pus, quod continuis afflictationibus attritum, arborum radicibus simile videbatur, molle, & tractabile, suavemque spirans odorem, cunctis obstupescētib; signa, & prodigia edidit. Eadem verò, qua obierat, hora spiritus ejus à B. Theresia visus est impertrāsito Purgatorio recta ad cælum conscendere, ac postea sæpe se eidem maximæ glorię fulgoribus coruscantem manifestans, multis in rebus consilio juvit, & valde consolatam reliquit.

Lectio v.

VT mortis ejus fama percrebuit, ad sacri corporis aspectũ frequens Populi multitudo accurrit, & quilibet Sãcti Viri merita certatim extollebat, miracula narrabat, & beneficia per eum accepta prædicabat. Inter hæc autẽ præcipua fuerũt, & apostolica auctoritate approbata, quorundã cõclamata salus protinus restituta: fracta, & contracta crura repente sanata: variæ infirmitates in instãti depulsæ; surdis, claudis, cæcis sensuum, membrorumq; reddita incolumitas. Quæ quidẽ miracula ad tumultũ Viri Sancti mirabilis Deus in Sãctis suis operari dignatus est, ut quanti meriti esset, toti Ecclesiæ innotesceret.

Lectio vj.

CUM igitur ad Sãcti Viri tumultũ concursus fieret, Religiosi Conventus Arenarũ de Abulensis

Episcopi licentia corpus ejus exhumarũt, illudq; in arca velis in volutum sericis parieti incluserũt. Cumq; cresceret indies una cũ miraculis Populorũ cõcurfus, facta de his omnibus ad Sedem Apostolicã relatione, Abulensis Antistes, præsetibus quibusdam Hispaniæ Magnatibus, arcã reverenter aperuit, sacrumq; depositũ veneratus, & cælesti fragãtia, quã exhalabat, exterius, interiusq; recreatus, illud ex privato sepulchro in novam capellã à se dicatam solenniter transtulit. Demũ Clemens Nonus Dominica in Albis anni millesimi sexcentissimi sexagesimi noni Beatum Petrum in Sanctorum numerũ retulit: Clemes verò Decimus præfatæ Translationis festum die vigesima octava Aprilis, in quam eadem Canonizatio incidere celebrari quotannis ad instantiam Caroli Secundi Regis Catholici benigne concessit.

Ad Benedictus Antiph.

Post vitæ sanctæ terminum anima cœlos scãdit, & corpus multis miraculis resplendet: O felix pœnitentia, quæ tantũ consecuta es præmiũ. Alleluia.

In secundis Vesperis.

Ad Magnificat Antiph.

Festivum gemino triũpho diem colimus: hodie Petri anima Sanctorũ factis solenniter adscriptã est: hodie Beati Corporis gloriosa Translatio pijs affectibus celebratur. Alleluia.

F I N I S.

DECRETUM PROPTIA
SACRORUM SANCTORUM AD
SACRUM ORDINIS MINORUM

QUA CLEMENS X
SACRORUM SANCTORUM AD
SACRUM ORDINIS MINORUM
CONSTITUIT

IN VITIS SACRORUM SANCTORUM AD
SACRUM ORDINIS MINORUM

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible text, possibly a section header or sub-header.]

V [Faint, illegible text, beginning with the large initial letter 'V'. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.]

[Faint, illegible text at the bottom of the left column.]

[Faint, illegible text in the top right column, likely bleed-through from the next page.]

[Faint, illegible text in the middle right column, likely bleed-through.]

[Faint, illegible text at the bottom of the right column, likely bleed-through.]

C
P
/ U

129
OFFICIA PROPIA

FESTORVM SANCTORVM AD
usum Ordinis Minorum.

QUÆ CLEMENS X.

Pontifex Maximus tam pro fratribus
quam Monialibus ejusdem Ordinis
Concessit.

ULYSIPONE. *Superiorum permissu.* Ex Prælo Antonij Craesbeeck &
Mello, Serenissimi Principis Typographi, Anno Domini 1681.

OFFICIA PROPIA

FESTORVM SANCTORVM AD

rum Ordinis Minorum

QUE CLEMENS X

Pontifex Maximus tam pro fratribus
quam Monialibus ejusdem Ordinis
Concessit.

ULYSIPONE. superiorum peritiss. Ex Picta Antoni Giesbeck
Mello, sexagesimo Principis Typographi Anno Domini 1681.

KALENDARARIUM FESTORVM SANCTORVM AD usum Ordinis Minorum.

FEBRUARIUS.

- 3 **S** Ant. Ludovica Vidua Duplex pagina. 1.
6 S. Agatha Virg. & Mart. Duplex pag. 1.
9 S. Apolonia Virg. & Mart. Duplex pag. 1.

MARTIUS.

- 6 S. Coleta Virg. Duplex maius pag. 2.
8 S. Rosa Viterbienf. Virg. Duplex pag. 3.
9 S. Catharina Virg. Bononiensis Duplex maius addita in ult.
loc. hujus Codicis.

APRILIS.

- 28 Translatio S. Petri de Alcantara Duplex pag. 5.
* S. Raphael Archang. Duplex minus ad libitum Dominica
tertia post Pascha pag. 6.
* Translatio S. Didaci Conf. Duplex. fer. 2. post Dominic. 5.
post Pascha pag. 14.

JULIUS.

- 4 S. Elisabeth Vid. Reg. Port. Duplex maius pag. 16.
9 S. Nicolaus & Soc. mart. Duplex 2. clas. pag. 21.
20 S. Margarita Virg. & Mart. Duplex pag. 23.

AUGUSTUS

AUGUSTUS.

- 9 S. Franciscus Solanus Conf. Duplex maius pag. 24.
- 16 S. Rochus Conf. Duplex maius pag. 24.

SEPTEMBER.

- 4 Translatio S. Rosæ Virg. Duplex 2. clas. cum oct. pag. 26.
- 22 In festo Nominis B. V. Mariæ Duplex maius pag. 30.
- 28 S. Elefarius Conf. semiduplex pag. 37.

OCTOBER.

- 19 S. Petrus de Alcantara Duplex 2. clas. cum octava pag. 37.
- 21 S. Ursula & Soc. Virg & Mart. Duplex pag. 57.

NOVEMBER.

- 17 S. Salomea Virg. Duplex pag. 58.
- 26 In festo omnium Sanctorum Ordinis Minorum Duplex 2. clas. pag. 58.

DECEMBER.

- 4 S. Barbara Virg. & Mart. Duplex pag. 65.

OFFICIA PROPRIA NONNVLORVM SANCTORVM Ad usum Ordinis Minorum.

DIE III. FEBRUARIJ.
In Festo B. Ludovicæ viduæ Duplex minus.
Oratio.

DEUS, qui nos annua Beatæ Ludovicæ famulæ tuæ solemnitæ lætificas, da quæsumus, ut quam veneramus officio. etiam piæ conversationis sequamur exemplo. Per Dominum, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno de libro S. Ambrosij Episcop. Agrum hunc.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Thesauro abscondito.

DIE VI. FEBRUARIJ.
In Festo S. Agathæ Virg. & Mart. Duplex.

Omnia ut in Breviario sub ritu duplici.

DIE IX. FEBRUARIJ.
In Festo S. Apolloniæ Virg. & Mart. Duplex.

Oratio.
DEUS qui inter cetera, ut in cõmuni Virg. & Mart.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno Lectio iv.

APollonia Virgo Alexandrina, tempore Decij, cum ingravescente

cente jam ætate ad idõla sisteretur, ut eis venerationem adhiberet: illis contemptis, Jesum Christum verum Deum colendum esse prædicabat. Quæ mobrem, omnes ei contusi sunt, & evulsi dentes; ac nisi Christum detestata deos cõleret, accenso rogo, vivam se eam combusturos minati sunt impij carnifices: quibus illa se libenter mortem pro Jesu Christi Fide subituram, respondit. *Et. Propter veritatem, &c.*

Lectio v.

ITaque comprehensa, ut comburetur, cum paulisper [quasi deliberans, quid agendum esset] stetit; repente se de illorum manibus proripuit: & in ignem, quem paraverat, maiori Spiritus Sancti flamma intus accesa, sponte profili vit, stupentibus ipsis crudelitatis authoribus, quod fœmina promptior esset ad mortem, quam persequitor ad pœnam. Unde, brevi consumpto corpore purissimus Spiritus in Cœlum ad sempiternam Martyrij coronam evolavit. *Resp. Dilexisti, &c.*

Lectio vj.

Ex Sermone Sancti Augustini Episcopi.

A De

De Sancta Virginitate. Cap. 2.

CUM universa Ecclesia Virgo, sicut desponsata uni viro Christo, sicut dicit Apostolus, quanto digna sunt honore membra ejus, quæ hoc custodiunt, etiam in ipsa carne, quod tota custodit in fide, quæ imitatur matrem viri, & Domini sui? Nam Ecclesia quoque & Virgo, & mater est; cujus enim integritati cõsulimus, si Virgo non est? Aut cujus prolem alloquimur, si mater non est? Maria, corporaliter caput hujus corporis peperit, Ecclesia, spiritualiter membra illius capitis parit. In utraque, Virginitas sæcunditatem non impedit; in utraque sæcunditas virginitatem non adimit.

Resp. Afferentur, &c.

IN III. NOCT.

Evangelium. Simile erit regnum Cælorum decem Virginibus, &c.

Missæ, ut in Communi Virginis, & Martyris.

DIE VI. MARTIJ.

In Festo S. Coletæ Virg. Duplex maius.

Omnia de communi unius Virginis, præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui Beatam Coletam Sponsam tuam innumeris dotibus decorasti; tribue, quæsumus; ut quo spiritu Seraphicam Regulam pristinae puritati restituit, eodem intus reformari mereamur. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitate ejusdem Spiritus Sancti Deus per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Et sic comm. ser. occur. Si celebratur in

Quadrages. Lectio. I. Noct. de Virginibus, ut in Comm. Virgin.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Picardiae Civitas Corbeia Diocesis Ambianensis Beatæ Coletæ natalibus ex matre sterili, & sexagenaria illustris effecta est. Hæc ab ineunte ætate cæpit ardentibus colere officia charitatis; ita ut quidquid habere poterat, hilariter pauperibus largiretur. Orationi assidue vacans, solitaria loca quærebat, tenerum ibi corpusculum affligebat jejunijs, carnem spiritui subjiciens, catena ferrea, cilicioque nunquam, aut raro depositis, humi cubans, cum eam necessarius somnus occupabat. Quartum decimum ætatis annum agens, orationibus impetravit à Domino, ut corpus suum, quod exiguum remanebat, subito ad justam magnitudinem excreverit; ac vultus venustas, ne forte alicui occasionem præberet delinquendi, in terreum colorem mutaretur. A dæmonibus frequenter lacerata, diversisque apparitionibus exagitata, vulneribusque toto corpore lacerata, ab oratione tamen nunquam recedebat, in qua sæpè in extasim raptâ, Angelorum visione, & colloquio potiebatur.

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Facultatibus pauperibus distributis, Tertij Ordinis Sancti Francisci Regulam professâ, novas præcedentibus austeritates superaddens, vitam planè cælestem aggressa est; nudis semper pedibus, etiam hyemis tempore,

pore, incedens, & continuis jejunijs corpus suum penè conficiens. Tum se ad reformandum Seraphici Francisci penè collapsum Ordinem à Deo varie admonita, destinari cognovit; cui humiliter diu reluctas linguæ, oculorumque usu deperdito, tandem voluntati divinæ sese subijcere coacta est. Utroque autem sensu mox in integrum restituto, Divino Spiritu afflata, Apostolicæ Sedis adire præsentiam decrevit, ut à Summo Pontifice prædictum opus executioni mandandi facultatem exposceret. A quo benedictione accepta, susceptoque prædictæ Reformationis mandato, in Patriam rediens, tantum opus a lacriter inchoavit.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vij.

CUM autem summo studio tam antiquis Monasterijs reformandis, quam novis extruendis incumberet, ingruentes difficultates admirabili constantia superavit. Paupertatis semper studiosissima fuit, unica tunica, eaque detrita, contenta, angustissimam Cellam in angulo habens, nulla supellectili instructam, præter stramineum saccum, qui ei pro lectulo erat. Charitate, patientia, humilitate, mansuetudine, cæterisque virtutibus decorata: dono etiã prophetiæ illustris, abdita Fidei Myteria divinitus edocta, ita penetravit ut de his altissimè dissereret. Multis tandem, & maximis patris miraculis, morte sua ante biennium præcognita, omnibus Sacramentis munita, hortatisque Sororibus ad regu-

larem disciplinam, obdormivit in Domino, pridie nonas Martij, anno millesimo quadringentesimo quadragesimo septimo, Gandavi in Flãndria, in Monasterio à se ædificato, in quo Sacræ ejus Reliquiæ assidua Fidelium veneratione coluntur.

R. Asserentur.

In tertio Nocturno.

Homilia S. Gregorij Papa. Simile erit Regnum Cælorum decem Virginibus.

In Quadragesima Lectio de fer. cū comm. in Laud. In Vesp. comm. S. Thoma, & fer. ac SS. Perpetua, & Felicitatis Mart. Missa. Vultum tuum, quæ est secunda Missa de comm. Virg. non Mart. Evang. Simile est Regnum Cælorum.

DIE VIII. MARTIJ.

In Festo S. Rosæ Virg. Viterbien sis Duplex minus.

Oratio.

DEUS, qui Beatam Rosam Virginem tuam charitatis rubore, & puritatis candore in hoc sæculo decorasti: concede nobis famulis tuis, ut iisdem muneribus repleti ad contemplandam tuæ celsitudinis speciẽ in cælis sublimari mereamur. Per Dominum &c.

Ad Matutin. in primo Noct. Lectiones de Epist. ad Corinth. De Virginibus.

Lectio jv.

ROSA Viterbij pijs parentibus nata ab ipsa infantia omni virtute enituit, facta perfectionis Magistra, cum vix loqui didicisset. Mundi exosa vanitates, rudi amictu, pedum nuditate, cilicio, jejunijs, alijsq; austeritatibus corpusculum affligens, divinæ contemplationi jugiter vacabat

bat. Hanc vero eximiam sanctitatem insigni miraculo Deus testatam voluit; nam adhuc puella avunculam defunctam ad vitam revocavit. Ad virginitatem, quam perpetuè coluit, solo aspectu intuitum animos excitabat. Charitatis erga pauperes studiosissima, cum aliquando hyberno tempore subtractum, sibi panem clam illis deferret, Patre imperante, ut proderet, quid gremio absconditum ferret, panis in rosas conversus est.

Lectio v.

CUM septimum expleisset annu solitudinis desiderio flagrans, domus suæ angustam cellulam elegit, cui se tanquam voluntario carceri inclusit, & orationi corporisque castigationi, ardentem incumbens, Dei clementiam deprecabatur pro sanctæ Ecclesiæ tranquillitate, quam Friderici Secundi Imperatoris impietas acerrimè divexabat. Ex diutina autem maceratione in morbum lethalem incidit, in quo Beatæ Virginis visitatione recreata, habitum Tertij Ordinis S. Fracisci induere iussa est. Decennis à Deo inspirata pijs adhortationibus, validisque argumentis multos hæreticos ad fidem, & obedientiam Romani Pontificis reduxit. Qua de causa cum tota cognatione sua in exilium ejecta ad vicina oppida venit, ubi Friderici mortem, & Ecclesiæ pacem prophetico spiritu prædixit. Mulierem cæcam à natiuitate illuminavit, & ad fidei veritatem astruendam succensum rogam ingressa, ac tribus horis in eo illæsa

permanens, cuiusdam hæreticæ mulieris pervicaciam vicit, eamque cum alijs ad fidem convertit.

Lectio vj.

TANDem Viterbium summa Civium gratulatione reversa, in consortium Sæctimonialium S. Mariæ de Rosis admitti petijt; sed illis ingressum ob puellæ inopiam denegantibus, se mortuam in eo Cœnobio comoraturam prædixit. Mox ad pristinum domus suæ carcerem regressa, cum in ea duobus annis mansisset, morbo correpta, & ad beatam Patriam suspirans, meritis plena migravit ad sponsum, decimo octavo suæ vitæ anno nondum exacto. Corpus ejus miro splendore illustratum, suavique odore perfusum, in Templo S. Mariæ de Podio effosa humo, ac de super ingesta, tumulatum fuit; donec post triginta circiter menses ab Alexandro IV. tunc Viterbij sedente, & in somnijs ter ab ea admonito, refossum, & incorruptum repertum, pridie Nonas Septembris ad præfatum Monasterium, quod postea Sanctæ Rosæ nuncupatum est, solemniter translatum fuit, ubi usque ad hodiernum diem integrum, & flexibile summa totius Orbis admiratione affervatur, & novis semper miraculis coruscat.

In tertio Nocturno. Homilia S. Gregor.
Simile erit Regnum Cælorum decem virginibus.

Missæ. Dilexisti.

[*Officium ut in die 4. Septembris*] 9.
Lect. & comm. ser. Si verò verò venerit extra tempus Quadragesimæ Lektionen primi

mi Noct. erunt de Scriptura occurrente.

In secundis Vesp. à Cap. S. Franciscæ vi-
due.

DIE XXVIII. APRILIS.

Translatio S. Petri de Alcantara Conf.

Duplex.

Omnia sicut in die Festo ipsius præter ea,
quæ sequuntur.

In primis Vesperis Ad Magnificat An-
tiphona.

Respexit Deus Petrum in bono, ere-
xit illum, & exaltavit in gloria: con-
vertit planctum ejus in gaudium,
conscidit saccum ipsius, & circunde-
dit eum lætitia Alleluia.

Oratio.

DEus, qui animam Beati Petri
Confessoris tui charismatum
donis, & corpus crucis mortificatio-
ne decorasti: concede precibus nos-
tris, ut qui ejus recolimus Transla-
tionis memoriam, virtutum quoque
imitemur exempla. Per Dominum.
Deinde fit com. S. Vitalis mart.

Lectiones primi Nocturni.

Fratres, quæ mihi fuerunt lucra, &c.
ut in die Festo. 19. Octobris.

Lectio iv.

Postquam Sanctus Petrus de Al-
cantara flexis genibus animam
Deo reddidit, facies ejus, quæ Solis
ardore semiusta colorem subnigrum
contraxerat, statim candida, & ve-
nusta facta est: oculi, quos vigil mo-
destia demissos, clausosvè semper
custodierat non solum aperti, sed, &
in altum defixi, & splendentes
conspècti sunt: totum denique cor-

pus, quod continuis afflictationibus
attritum, arborum radicibus simile
videbatur, molle, & tractabile, sua-
vemque spirans odorem, cunctis ob-
stupescens, signa, & prodigia e-
didit. Eadem verò, qua obierat, ho-
ra spiritus ejus à B. Theresia visus est
impertransito Purgatorio recta ad
cælum conscendere, ac postea sæpe
se eidem maximæ gloriæ fulgoribus
coruscantem manifestans, multis in
rebus consilio juvit, & valde conso-
latam reliquit.

Lectio v.

UT mortis ejus fama percrebuit,
ad sacri corporis aspectum fre-
quens Populi multitudo accurrit, &
quilibet Sancti Viri merita certatim
extollebat, miracula narrabat, & be-
neficia per eum accepta prædicabat.
Inter hæc autem præcipua fuerunt,
& apostolica auctoritate approbata,
quorundam conclamata salus pro-
tinus restituta: fracta, & cōtracta cru-
ra repente sanata: variæ infirmitates
in instanti depulsæ; surdis, claudis,
cæcis sensuum, membrorumque red-
dita incolumitas. Quæ quidem mi-
racula ad tumulum Viri Sancti mi-
rabilis Deus in Sanctis suis operari
dignatus est, ut quanti meriti esset,
toti Ecclesiæ innotesceret.

Lectio vj.

CUM igitur ad Sæcti Viri tumu-
lū inges concursus fieret, Reli-
giosi Conventus Arenarum de Aba-
lensis Episcopi licentia corpus ejus
exhumarunt, illudque in arca velis
involutum sericis parieti incluse-
runt. Cumque cresceret in dies una
cam

cum miraculis Populorum concursus, facta de his omnibus ad Sedem Apostolicam relatione; Abulensis Antistes, presentibus quibusdam Hispaniæ Magnatibus, arcam reverenter aperuit, sacrumque depositum veneratus, & cælesti fragantia, quam exhalabat, exterius, interiusque recreatus, illud ex privato sepulchro in novam capellam à se dicatam solenniter transtulit. Demum Clemens Nonus Dominica in Albis anni millesimi sexcentissimi sexagesimi noni Beatum Petrum in Sanctorum numerum retulit: Clemens verò Decimus præfatæ Translationis festum die vigesima octava Aprilis, in quam eadem Canonizatio inciderat celebrari quotannis ad instantiam Caroli Secundi Regis Catholici benigne concessit.

Ad Benedictus Antiph.

Post vitæ sanctæ terminum anima cælos scandit, & corpus multis miraculis resplendet: O felix pœnitentia, quæ tantum consecuta es præmium! Alleluia.

In secundis vesperis.

Ad Magnificat Antiph.

Festivum gemino triumpho diè colimus: hodie Felix Petri anima Sanctorum fastis solenniter adscripta est: hodie Beati Corporis gloriosa Translatio pijs affectibus celebratur. Allel.

DOMINICA TERTIA

Post Pascha. S. Raphaelis Archangeli.

Duplex Min. ad libitum.

Ad Vesperas. Antiph. Missus est Angelus Raphael. Cum reliquis de Laudat

infra, Psalm. Dixit, &c. Cum reliq. de Dominica; & loco ultimi. Psalm.

Laudate Dominum omnes Gentes, &c.

Capit. Tob. i. C.

QUando orabas cum lacrymis, & se peliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino.

R. Deo gratias.

Ad Vesperas, & Matutinum.

Hymnus.

TE splendor, & virtus Patris,
Te vita, Jesu, cordium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudamus inter Angelos.

Tibi mille densa millium,
Ducum corona militat:
Sed explicat victor Crucem.
Raphael salutis signifer.

Draconis hic dirum caput
In ima pellit tartara,
Ducemque cum rebellibus
Cælesti ab arce fulminat.

Cōtra ducem superbiæ,
Sequamur hunc nos Principem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis corona gloriæ.

Deo Patri sit gloria,
Et Filio, qui à mortuis
Surrexit, ac Paraclito,
In sempiterna sæcula.

Amen.

V. Stetic Angelus juxta aram templi, alleluia.

R. Habens thuribulum aureum in manu sua, alleluia.

Ad Magnificat. Antiph.

Ego

Ego sum Raphael Angelus, qui asto ante Dominum; vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus, alleluia.

Oratio.

DEus, qui Beatum Raphaelem Archangelum Tobiae famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis, ut ejusdem semper protegatur custodia, & muniamur auxilio. Per Dominum nostrum, &c.

Pro comm. Dom. 3. post Pascha, Antiph. Modicum, &c. Oratio.

Deus, qui errantibus, &c.

*Ad Matutinum Invitatorium. Regem Archangelorum Dominum, *Venit adoremus, Alleluia.*

In primo Nocturno.

Antiph. Multa magnalia de Raphaelle Archangelo, qui caeco lumen reddidit, Saram liberavit a daemone, & Tobiam cum salute reduxit ad propria, alleluia.

Psalms Domine Dominus noster, &c.

In Domino confido, &c.

Domine, quis habitabit, &c.

Omnia sub una aña ut sit tēpore paschali.

Requirantur Psalmi in Festo S. Michaelis Arch. angeli sub die 29. Septembris.

**. Data sunt Angelo incensa multa, alleluia.*

R. Ut adoleret ea ante altare aureū quod est ante oculos Domini, allel.

De libro Tobiae. Cap. 12.

Leet. 1.

VOcavit ad se Tobias filium suū dixitque ei: Quid possumus dare viro isti Sancto, qui venit tecū? Et respōdens Tobias, dixit patri suo:

Pater, quam mercedem dabimus ei, aut quid dignum poterit esse beneficijs ejus? Me duxit, & reduxit sanū; pecuniam à Gabelo ipse recepit: Uxorem ipse me habere fecit; & daemōnium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus ejus fecit; me ipsū à devoratione piscis eripuit; te quoque videre fecit lumen cæli; & bonis omnibus per eū repleti sumus: Quid illi ad hæc poterimus dignum dare: Sed peto à te, pater mi, ut roges eum si forte dignabitur, medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere.

*R. In illo tempore, exauditæ sunt preces amborum in conspectu gloriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Domini Sanctus Raphael, ut curaret eos ambos; quorum uno tēpore sunt orationes in conspectu Domini recitatæ, alleluia.*

**. Tobias, & Sarā in tribulatione positi, cum lacrymis orare cœperunt. Et missus est.*

Lectio ij.

ET vocantes eum, pater scilicet, & filius, tulerunt eum in partē, & rogare cœperunt, ut dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerant, acceptam habere. Tunc dixit eis occultē: Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viventibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam Et enim sacramentum regis abscondere bonum est opera autem Dei revelare, & confiteri honorificum est. Bona est oratio cum jejunio, & eleemosyna, magis quàm thesauros auri recondere: quoniam

niam eleemosyna á morte liberat: & ipsa est, quæ purgat peccata, & facit invenire misericordiam, & vitam æternam: qui autem faciunt peccatū, & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ: Manifesto ergo vobis veritatē, & non abscondam á vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & de relinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te.

¶ Egressus Tobias invenit juvenē splendidum stantem præcinctum, & quasi paratum ad ambulandum: & salutavit eum, & dixit: * Unde te habemus, bone juvenis? Allel.

¶ Et ignorans, quod Domini Angelus esset, salutavit eum, & dixit. Unde te habemus.

Lectio iij.

ET nunc misit me Dominus, ut curarem te, & Saram uxorem filij tui á dæmonio liberarem. Ego enim sum Raphael Angelus, unus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumque hæc audissent, turbati sunt, & trementes ceciderunt super terram in faciem suam. Dixitq; eis Angelus, Pax vobis, nolite timere. Etenim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram; ipsum benedicite, & cantate illi: Videbar quidē vobiscum manducare, & bibere, sed ego cibo invisibili, & potu, qui ab hominibus videri non potest, utor. Tempus est ergo, ut revertar ad eū,

qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia ejus. Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatu est; & ultra, eum videre non potuerunt. Tunc prostrati per horas tres in faciem, benedixerunt Deum: & exurgentes narraverunt omnia mirabilia ejus.

¶ Ingressus Angelus ad Tobiam, salutavit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper, * Forti animo esto, in proximo enim est, ut á Deo cureris, alleluia.

¶ Et respondens Tobias, ait: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen cæli non video? Forti animo esto, &c. Gloria Patri, &c. Forti animo esto, &c.

In secundo Nocturno.

Antiph. Archangele Raphael, veni in adiutorium populo Dei, alleluia.

Psalms. Cæli enarrant, &c.

Domini est terra, &c.

Benedicam Dominum, &c.

¶ Ascendit fumus aromatum in cōspectu Domini, alleluia.

¶ De manu Angeli, alleluia.

Lectio iv.

Sermo Sancti Augustini Episcopi.
De Tobia.

BEatus Tobias, qui panem suum noverat frangere esurienti: mercedem celerem mercenario præparat laboranti. Patienter, lectione percepta, quæ nuper est recitata, admirabamur patris, filijque tractatum; quemadmodum Angelus monet, quem æstimabant terrenum sub cælesti gloria mercenarium. Ad hoc enim cæcitatatis incurrit exitium, ut

An-

Angelum susciperet medicum, qui divinis facibus incensus sic anhela- vit. Bona est oratio cum jejunio. & eleemosyna: Oratio justis clavis est caeli; ascendit precatio, & descendit Dei miseratio. Licet alta sit terra, al- tum caelum, audit tamen Deus ho- minis linguam, si mundam habeat conscientiam: Cum sensibus loqui- tur, si sit solus noster gemitus: Suf- ficit auribus imber oculorum; fletus citius audit, quam voces. Oratio in- vidi, solet de auribus propulsari. Erat patris, & filij anima una, dum esset proprietas membrorum, erat illis sin- gularis germanitas animorum. Fili, inquit, dimittamus istum hominem adjicientes ad mercedem placitam, quia nobis multa opere suo contulit bona. Et rogare cepit mercenarium ut mercedis suae sumat affectum. Frater, inquit, accipe quod tuum est, & tunc vade salvus. Recipe merce- dem tuam, quia mihi, & filio meo bona praebuisti misericordiam. Tolle, ut dixi, mediam substantiam, quam cum filio meo reportasti: nam gra- tia, quam tibi debemus, non potest ponderari.

℞. Interrogavit Tobias Angelum: De qua domo, aut de qua tribu estu? Qui respondens ait: * Ego sum A- zarias Ananiae magni filius: Allel.

℥. Genus quaeris mercenarij, an ip- sum mercenarium, qui cum filio tuo erat? Sed ne forte sollicitus sis. Ego sum Azarias, &c.

Lectio v.

Continuo Angelus gaudet de cogitata mercede, qui missus

fuerat gratis facere pietatem. Et ait Tobiae Patri, & Filio, quid de me- dia mercede satis superflue cogitatis? Habete, quod vobis donavit Pater ille caelestis: Ego minister sum cura- tionis; ille est author sanitatis; nesci- tis cujus mercenarij ope perfrui me- ruistis. Defunctos captivitate sepeli- re non timuisti, Tobia; ascenderunt ad Dominum opera tua, quia relicto prandio, reddidisti mortuum sepul- turae. Ego Domino medullata intuli sacrificia, pro venerabili sepultura: Ego directus sum operarius fori cae- lestis. Mortuum sepelivisti, & mortis aculeum non timuisti. Ipse sepultus pro vobis voce tacita proclamavit. Probationis fuerat caecitas oculorum, unde patientia tua clarius meruisset de caelestibus ornamentum. Ego sum Raphael, unus ex septem Angelis: qui astamus ante claritatem Dei. Non indigeo fructu humanae mer- cedis, divite me facit conversatio ma- jestatis. Dives est ille, qui me mi- sit; gratis jussit impendi, quod gratis ipse concessit. Nec ipsum honorem gratiarum mihi deputetis, quia ni- hil meis viribus percepistis: Deum benedicite, & illi confitemini, & ip- sum glorificate, quia vobiscum fecit bona.

℞. Exivit Tobias, ut lavaret pedes suos, & ecce piscis immanis exivit ad devorandum eum; qui expavescens, clamavit voce magna, dicens: Dne invadit me; & dixit ei Angelus; ap- prehende brachium ejus, & trahe eum ad te: * Exentera hunc piscem, & cor ejus, & fel, & jecur repone; tibi

B sunt

sunt enim necessaria ad medicamē-
ta utiliter, alleluia.

¶. Attraxit eum Tobias piscem in
ficcum, & palpitare cœpit ante pe-
des ejus, & ait Angelus ei. Exente-
ra, &c.

Lectio vj.

SUbito patefacto mysterij cœles-
tis honore, voce Raphaelis Ar-
changelis attoniti, Pater, & Filius,
collapsi in terram proruerunt, & vo-
cem tremulam penitus occultave-
runt, quia vocem insolitam audie-
rant dicentem; Quid meruistis, mer-
cenarium habere cœlestem, & tan-
quam operarium locare terrestrem?
Celavit vobis Angelus nomen, Aza-
rias sum, inquit, Ananiæ magni Fi-
lius: Et cum dixit, ego sum Raphael
Angelus, celavit in primo nomine
dignitatem, ne faceret locatori ter-
rorem. Si enim diceret, ego sum An-
gelus, non esset Tobia mercenarius,
servata est dignitas nominis, ut pos-
tremo magnitudo claresceret digni-
tatis. Videte, charissimi, quantum sit
eleemosynæ meritum, Angelum
meruit habere operarium. Videtis,
quantum proficit mortuos sepelire,
ut oblatio ejus per Angelum Ra-
phaelem ad cœlestem ascēderet ma-
jestatem Videtis, quia eleemosyna á
morte liberat, & ipsa purgat pecca-
ta, facit purgationem oculorum, li-
berat á tenebris peccatorum: Tobias
via sua deducitur: Sara, tot viris con-
tristata, per Angelum matrimonio
copulatur.

¶. Ubi introieris domum tuam, di-
xit Angelus Raphael ad Tobiam,

statim adóra Dominum Deum tuū
& gratias agens ei, accede ad patrē
tuum, & osculare eum. * Statimq;
lini super oculos ejus ex felle isto
piscis, quem portas tecum; scias e-
nim, quoniam mox aperientur ocu-
li ejus, & videbit pater tuus lumen
cæli, & in aspectu tuo gaudebit. Al-
leluia.

¶. Tolle tecum ex felle isto piscis,
erit enim necessarium. Statimq; &c.
Gloria Patri, &c. Statimque, &c.

In tertio Nocturno.

Antiph. Angelus Archágelus Raphael
Dei Medicus pro animabus justis,
alleluia.

Psalm. Cantate Domino canticum
novum: cantate, &c.

Dñus regnavit, exultet terra, &c.
Benedic anima mea Domino: &
omnia, quæ, &c.

¶. Apprehendit Angelus Raphael
demonium, allel.

¶. Et religavit illud in deserto supe-
rioris Ægypti. Allel.

Lectio Sancti Evangelij secundum Ioannē.

Lect vij. Cap. i.

IN illo tempore: Erat dies festus
Judæorum; & ascendit Jesus Je-
rosolymam. Et reliqua.

Homilia Sancti Ioannis Chrysostomi.

CUM vellet Deus appropinquā-
tis baptismatis fidem nos erudi-
re, non solum peccata, sed morbos
per aquam expulit: proprios enim
veritatis imagines, & in baptisate,
& in passione, & in alijs certiores
fuerunt, quam vetustiores. Nam sicut
regis familiares hastatis honoratio-
res sunt, ita & proprios figuræ. Et def-

descendens Angelus, motæ aquæ sanandi virtutem largiebatur, ut intel- ligerent Judæi, longe magis Ange- lorum Dominum omnia animæ im- pedimenta sanare posse. Et quemad- modum, hujus aquæ natura per se non sanabat, siquidem semper non sanasset, sed dumtaxat cum ab Ange- lo movebatur: ita, & in nobis non simplex aqua operatur, sed cum Spi- ritus gratiam accipit, omnia abluit peccata.

ꝑ. Benedicite Deum Cæli, dixit An- gelus Raphael, & coram omnibus viventibus confitemini ei. * Quia fecit vobiscum misericordiam suam allel.

ꝑ. Ipsum benedicite, & cantate illi, & narrate omnia mirabilia ejus. Quia fecit, &c.

Lectio viij.

Iuxta hâc piscinam jacebat mul- titudo languentium, cœcorum, claudorum, aridorum, expectantiû aquæ motum. Verum tunc infirmi- tas corporis sanari volentem impe- diebat; nunc unusquisque potestatem habet accedendi. Non enim Angelus aquam movet, sed Angelorum Do- minus totum perficit; non habet ex- cusationis locum infirmus, non ha- bere se hominem, qui sibi opitule- tur; neque dum venit, alium descen- dere, sed licet universus mundus ac- cedat, non consumitur gratia, neque virtus deficit, sed eadem semper per- manet: ut enim solares radij singulis diebus illuminant, neque ex nimia copia vis eorum minuitur: ita, immo longe minus, spiritus operatio ob-

accipientium multitudinem remit- titur. Hoc autem factum est, ut qui in aqua, corporis morbos sanari pos- se didicissent, in eo aliquando exer- citi, animæ morbos per aquam cura- ri posse facilius crederent.

ꝑ. Tempus est, ut revertar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Ra- phael, * Vos autem benedicite Do- minum, & narrate omnia mirabilia ejus, alleluia.

ꝑ. Confitemini ei coram omnibus viventibus, quia fecit vobiscum mi- sericordiam suam.

Vos autem, &c. Gloria Patri, &c. Vos autem, &c.

Nona Lectio de 3. Dominica post Pascha, & in fine.

Te Deum laudamus, &c.

Ad Laudes, & per Horas.

Antiphona.

Missus est Angelus Raphael ad Tobiam, & Saram, ut curaret eos. Allel. *Psalm. Dominus regnavit &c. in reliquis de Laudibus. Dominica.*

Antiph. Ingressus Angelus ad Tobiã, salutavit eum, & dixit: Gaudium sit tibi semper. Allel.

Antiph. Forti animo esto Tobia, in proximo enim est, ut a Deo curesis, Allel.

Antiph. Benedicite Deum cæli, & co- ram omnibus viventibus confitemi- ni illi, quia fecit vobiscum miseri- cordiam suam. Allel.

Antiph. Pax vobis, nolite timere; Deum benedicite, & cantate illi, Al- leluia.

Capitulum. Quando orabas cum la- crymis, &c.

Ad Laudes. Hymnus.

CHriste, Sanctorum decus Ange-
lorum,
Gentis humanæ Sator, & Redemp-
tor.

Cælitum nobis tribuas beatas
Scandere sedes.

Angelus nostræ Medicus salutis
Adit é cœlo Raphael, ut omnes
Sanet ægrotos, dubiosque vitæ
Dirigat actus.

Virgo Dux pacis, Genitrixque lucis
Et sacer nobis Chorus Angelorum
Semper assistat, simul & micantis
Regia cœli.

Præstet hoc nobis Deitas beata
Patris, ac Nati; pariterque Sancti
Spiritus, cujus resonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

Ÿ. In conspectu Angelorum psallã
tibi, Deus meus, Allel. R. Adorabo
ad templum sanctum tuum, & con-
fitebor nomini tuo: Allel.

Ad Benedictus: Antiph. Ego sum Ra-
phael, &c. *ut in primis Vesperis.* *Oratio*
Deus qui Beatum Raphaelem Ar-
changelum, &c.

Pro comm. Dominica, Antiph. Modicum,
&c.

Oratio. Deus qui errantibus, &c. *ut in*
Breviario Romano. Ad Tertiam, Antiph.*

Ingressus. Capitulum. Quando orabas
cum lacrymis, *ut in primis Vesperis.* *Resp*
Breve, ut in Festo Apparitionis Sancti Mi-
chaelis. 8. M. ij.

R. Br. Stetit Angelus.

Ÿ. Ascendit fumus.

Ad Sextam, Antiph. Forti animo *Capit.*

ET nunc misit me Dominus, ut
curarem te, & Saram uxorem fi-

lij tui á dæmonio liberarem: Ego e-
nim sum Raphael Angelus, unus ex
septem, qui astamus ante Dominum.

R. Deo gratias.

R. Br. Ascendit fumus.

Ÿ. In conspectu.

Ad Nonam Antiph.* Pax vobis. *Capit.*

TEmpus est, ut revertar ad eum,
qui me misit, vos autem bene-
dicite Deum, & narrate omnia mi-
rabilia ejus.

R. Deo gratias.

R. Br. In conspectu Angelorum. Ÿ.
Adorate Deum.

In secundis Vesperis. Antiph. Missus est
Angelus: *cum reliquis de Laudibus.*

Ps. ultm. Dixit Dominus: *cum reliq. de*
Dominica, & loco ultimi, Confitebor ti-
bi Domine, &c. ut in Vesperis Feria 6.
Capit. Hymn. & Vers. ut in primis Vesperis.

Ad Magnificat, Antiph.

Princeps gloriosissime Raphael Ar-
changele, esto memor nostri hic, &
ubique semper precare pro nobis fi-
lium Dei, alleluia, alleluia.

Orat. Deus, qui Beatum Raphaelem
Archangelum, &c.

Pro comm. Dominica, Antiph. Amē dico
vobis. Ÿ. Mane nobiscum Dom. &c.

Orat. Deus qui errantibus, &c. *ut in*
Breviario.

Missæ S. Raphaelis Archangelis
de novo approb.

Introitus.

EGO sum Azarias Ananiæ magni
filius, ego sum Raphael Archan-
gelus unus ex septem, qui astamus
ante conspectum Domini; pax vobis
nolite timere: Dominus exaudivit
preces vestras; & misit me ad vos, ut

curarem vos, alleluia: alleluia.

Psalm. Benedicite Dominum omnes electi ejus, agite diem lætitiæ, & cōfitemini illi.

℣. Gloria Patri, &c.

Ego sum Azarias, &c.

Oratio.

DEus, qui Beatum Raphaelem Archangelum Tobiae famulo tuo comitem dedisti in via: concede nobis famulis tuis, ut ejusdem semper protegatur custodia, & muniamur auxilio. Per Dominum nostrum, &c.

Deinde fit commemoratio Domin. 3. post. Pascha.

Oratio. Deus, qui errantibus, &c.

Lectio libri Tobiae.

Dixit Archangelus Raphael ad Tobiam. Etenim sacramentū Regis abscondere bonum est; opera autem Dei revelare, & confiteri, honorificum est. Bona est oratio cum jejuniis, & eleemosyna, magis quam thesauros auri recondere, quoniam eleemosyna à morte liberat, & ipsa est, quæ purgat peccata, & facit invenire vitam æternam. Qui autem faciunt peccatum, & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondam à vobis sermonem occultum. Quando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mortuos, & derelinquebas prandium tuum, & abscondebas mortuos per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino: & quia acceptus eras Deo, necesse fuit, ut tentatio probaret te, & nunc misit me Dominus,

ut curarem te, & Saram uxorem filij tui à dæmonio liberarem. Ego sum Raphael Angelus unus ex septem, qui astamus ante Dominum. Cumq; hæc audissent, turbati sunt, & tremētes ceciderunt super terram in faciē suam: Dixitque eis Angelus, pax vobis, nolite timere; etenim cum essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: Ipsum benedicite, & cantate illi. Videbat quidem vobiscum manducare & bibere: sed ego cibo, & potu invisibili, qui ab hominibus videri non potest, utor. Tempus ergo est, ut revertar ad eum, qui me misit, vos autem benedicite Dominum, & narrate omnia mirabilia ejus. Alleluia, Alleluia.

℣. Missus est Raphael Angelus à Deo ad Tobiam, & salutavit eum, & dixit ei, gaudium tibi sit semper. Alle. ℣. Angele medicinalis mecum sis perpetualis, & sicut fuisti cum Tobia, ita sis mecum semper in via. Alleluia.

Post Pentec. Graduale. Angelus Raphael apprehendit, & ligavit dæmonium. ℣. Magnus Dominus noster, & magna virtus ejus. Alleluia, alleluia. ℣. Missus est Raphael Angelus à Deo ad Tobiam, & salutavit eum; & dixit ei, gaudium sit tibi semper, All. *Post Septuagesim. omis.* Alleluia, & *seq. versu dicitur.* *Tractus.* Apprehende arma & scutum, & exurge Angele in adiutorium mihi: dic animæ meæ, salus tua ego sum. ℣. Effunde frameā, & conclude adversus eos, qui persequuntur me, cogitantes mihi mala. ℣. Fiant tamquam pulvis ante faciē venti;

venti; & tu Angele Domini coarctas
eos.

*Sequentia Sancti Evangelij secundum
Joannem.*

IN illo tempore, erat dies festus Ju-
dæorum, & ascendit Jesus Jeroso-
lymam. Est autem Jerosolymis Pro-
batica piscina, quæ cognominatur
hebraice Bethesda, quinque porticus
habens. In his jacebat multitudo
magna languentium, cæcorum, clau-
dorum, aridorum, expectantium a-
quæ motum: Angelus autem Domi-
ni secundum tempus descendebat in
piscinam, & movebatur aqua, & qui
prior descendisset in piscinam post
motum aquæ, sanus fiebat, à quacū-
que detinebatur infirmitate.

Dicitur. Credo.

Offertorium. In honore Sancti Ra-
phaelis psallat Militas Ecclesia, quia
virtute Dei Patris ligavit Dæmonē,
& Tobiaē visum reddidit, quo priva-
tus fuerat. Alleluia. *Oratio Secreta.*

Mitte Deus Archangelum tuū
cum medicamine opificē, qui
sanitatem mentis reportet, & corpo-
ris: misericordiæque cælestis donum
infundat, & quæ in nobis sunt ad-
versa, deponat; ut qui nostra iniqui-
tate tabescimus, de tua, quam non
meremur, pietate lætari concedas.
Per Dominum, &c.

*Oratio Secreta Dom. 3. post Pasch. ut in
Missali.*

Communio. Jubilus summæ laudis re-
sonet in ore omnium ad laudē Beati
Raphaelis Archangeli; ut ipse, cujus
memoriam agimus in terris ad Deū
pro nobis intercedat in cælis; Allel.

Oratio Post communio.

Dirigere dignare, Domine Deus,
in adiutorium nostrū Raphaelē
Archangelum: & quem tuæ ma-
jestati semper assistere credimus, tibi
nostras exiguas preces benedicendas
assignet. Per Dominum nostrū, &c.
*Post Comm. Dom. 3. post. Pasch. & in fin.
Evang. ejusdem Dom. 3.*

*Illa Missa potest celebrari votiva pro
itinerantibus: pro ijs, qui laborant infirmitate
oculorum, & pro obsessis à demonio, &
in ipsa dici: Gloria in excelsis.*

*Quod debet dici in omnibus Missis de
Angelis.*

*In Festo Translationis S. Didaci Conf.
Ordinis Minorum.*

Duplex.

*Celebratur ser. 2. post Dominicam 5. post
Pasch.*

*Omnia dicuntur ut in die Natalis ipsius,
die 13. Novembris, præter orationem, &
Lectioes secundi Nocturni, quæ hic ponun-
tur.*

Oratio.

DEus, qui per Translationē Cor-
poris Beati Didaci Confessoris
tui, ejus gloriam in Terris renovasti:
concede propitius, ut ipsius precibus
nos spiritu renovati, æterna præmia
consequi mereamur in Cælis. Per
Dominum nostrum, &c.

IN II. NOCT.

Lectio iv.

CUM Beatus Didacus sanctissime
vitæ cursu peracto migrasset in
Cælum, tanta protinus virtutum fa-
ma clarescere coepit, ut ad ejus sepul-
chrum

chrum é diversis Hispaniæ partibus ingens fidelium cõkursus fieret, quorum devotioni satisfacere cupientes Fratres Conventus Complutensis sacrum ipsius Corpus, quod jam quadriduo sepultum fuerat, humo refossum per multos menses insepultum non sine miraculi interventu conservarunt. Nam integrum, incorruptumque semper manens suavissimũ emanabat odorem, quo omnes mirificè recreabantur; tum membra eius non rigida, non dura, qualia cadaverum esse solent, sed mollia quocumque verterentur. Tot autem miracula ipso intercedente operatus est Deus, ut in actis pro Canonizatione transmissis centum ferè, & triginta enumerentur. His permotus Henricus Quartus Rex Castellæ; sibi que, ac filiæ periculosè ægrotanti per Beati Didaci preces sanitate impetrata, nobile Sacellum grati animi monumentum extruxit, ac ibi in arca ferreis laminis communita corpus eius recondi iussit.

Lectio v.

Multo postea elapso tempore cum Carolus Princeps Philippi Secundi Regis Catholici filius graviter Compluti ægrotaret, deque eius salute nulla spes superesset, Beati Didaci corpus centum ferè post obitum annis adhuc integrum, incorruptum ad ægroti Principis cubiculum decenter allatum fuit. Quod cū ipse Sancti Viri patrociniõ se commendans devotè tetigisset, fæliciter contigit, ut quo tempore eum Medici morituum prædixerant, divini-

tus convaluerit. Memor itaque accepti beneficij; una cum Patre Philippo, & universa Hispania á Sixto V. Pontifice Maximo instantissimè petit, ut Dei famulum in Sanctorum numerum referre dignaretur: qua gratia impartita Philippus Rex prædictum Sacellum instauravit, & in meliorem formam redegit, ejusque Canonizationis solennia magnificentissimè Compluti celebravit.

Lect. vi.

Verum cum idem Sacellum angustum nihilominus esset ob crescentem indies propter nova miracula, Populorum frequètiã, Philippus IV. Rex Catholicus Beatum Didacum singulari prosequens devotionis affectu ampliorem ædem non longe á priori suis sumptibus extrui, & regali munificentia ornari curavit. Huc Sacrum Corpus post ducentos ferè annos ab ejus obitu integrum, incorruptum, ac tractabile, repertum, & odorem suavissimum spirans translatum fuit, ipso Rege, ac præcipuis Aulæ officialibus, & Hispaniæ Magnetibus cum infinita fidelium multitudinè assistentibus, & in medio Ecclesiæ honorificentissimè collocatum mense Maij anno millesimo sexcentesimo quinquagesimo nono. Ecclesiam gubernante Alexandro Septimo Summo Pontifice, qui prædicto Rege instante hujus Translationis Festum feria secunda Dominicæ quintæ post Pascha celebrari concessit.

Lectio ix. legitur de Homilia Rogationum.

Missæ ut in die Festi.

DIE IV. JULIJ.

*In Festo S. Elisabeth Vid. Reg. Portug.**Duplex maius.**Capit. Prov. 31.*

Mulierem fortem quis inveniet? Procul, & de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spolijs non indigebit. *R.* Deo gratias.

Hymnus.

Domare cordis impetus Elisabeth

Fortis, inopsque Deo

Servire, regno prætulit.

En fulgidis recepta cæli sedibus,

Sidereæque domus

Ditata sanctis gaudijs.

Nunc regnat inter Cælites beatior,

Et premit astra docens,

Quæ vera sint Regni bona.

Patri potestas, Filioque gloria:

Perpetuumque decus.

Tibi sit alme Spiritus. Amen.

V. Ora pro nobis Beata Elisabeth.*R.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*Ad Magnificat.*

Antiph. Et nunc Reges intelligite, erudimini, qui judicatis terram.

Oratio.

Clementissime Deus, qui Beatam Elisabeth Reginam, inter cæteras egregias dotes, bellici furoris, sedandi prærogativa decorasti: da nobis ejus intercessione, post mortalis vitæ, quam suppliciter petimus, pacem, ad æterna gaudia pervenire. Per Dominum, &c.

Deinde sit com. Octav. Apost.

Antiph. Petrus Apostolus, & Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine.

V. Constitues eos Principes super omnem terram. *R.* Memores erunt nominis tui Domine.

Oratio.

Deus, qui hodiernam diem Apostolorum tuorum Petri, & Pauli martyrio consecrasti: da Ecclesiæ tuæ, eorum in omnibus sequi præceptum, per quos religionis sumpsit exordium. Per Dominum, &c.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Laudemus Deum nostrum * in sanctis operibus Beatæ Elisabeth.

*Hymnus. ut supra in vespers.**In primo Nocturno.*

Antiph. Elevata est magnificentia Elisabeth super cælos.

Psalms. Domine Dominus noster.

Antiph. Veni electa mea, & ponam in te thronum meum, quia concupivit Rex speciem tuam.

Psalms. Cæli enarrant gloriam Dei.

Antiph. Accepit benedictionem a Domino, & misericordiam a Deo salutari suo. *Psalms.* Domini est terra. *V.* Multæ filiae congregaverunt divitias.

R. Tu supergressa es universas.

De Parabolis Salomonis.

Lectio i. Cap. 36.

Mulierem fortem quis inveniet? procul, & de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spolijs non indigebit. Reddet ei bonum, & non malum, omnibus diebus vitæ suæ. Quæsit lanam, & linum, & operata est consilio manuum suarum. Facta est quasi na-

navis institoris, de longé portans panem suum. Et de nocte surrexit, deditque prædam domesticis suis, & cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, & emit eum, de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, & roboravit brachium suum,
R. Regali exorta progenie triumphat in cœlis Elisabeth, triplici circumdata varietate meritorum. * Nam in terra in triplici vitæ gradu posteris imitanda virtutum reliquit exempla *ψ*. Virginalem statum, conjugalem, & vidualem inoffenso pede cucurrit. Nam in terra, &c.

Lectio ij.

Gustavit, & vidit, quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fortia, & digiti ejus apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suæ à frigoribus nivis: omnes enim domestici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus & purpura indumentum ejus. Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cū senatoribus terræ. Sindonem fecit, & vendidit, & cingulum tradidit Chananæo.

R. Os suum aperuit sapientiæ: * Et lex clementiæ in lingua ejus. *ψ*. Quoniam pervenisti eam in benedictionibus dulcedinis. Et lex.

Lectio iij.

Fortitudo & decor indumentum ejus, & ridebit in die novissimo. Os suum aperuit sapientiæ, & lex

clementiæ in lingua ejus. Consideravit semitas domus suæ, & panem otiosa non comedit. Surrexerunt filij ejus, & beatissimam prædicaverunt: vir ejus, & laudavit eam. Multæ filiæ congregaverunt divitias; tu supergressa es universas. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dominum ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum: & laudent eam in portis opera ejus.
R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei: * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eam. *ψ*. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eam Domine. Et voluntate, Gloria Patri. Et voluntate,

In secundo Nocturno.

Antiph. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam deducet te mirabiliter dextera tua.

Psalm. Eructavit. *Antiph.* Arcum conteret, & confringet arma; & scuta comburet igni.

Psalm. Deus noster refugium.

Antiph. Justitia, & misericordia plena est dextera tua. *Psalm.* Magnus Dominus. *ψ*. Virga tua, & baculus tuus.

R. Ipsa me consolata sunt. Pater noster. *Lectio iv.*

Elisabetham Aragoniæ Regibus ortam, Christi anno millesimo ducentesimo septuagesimo primo, in præsagium futuræ sanctimonie parentes, præter morem, relicto matris, aviæque nomine, à magna ejus matertera, Thuringiæ domina, Sancta Elisabetha, in Baptismo nominatam voluere. Ubi nata est, statim patuit, quam felix Regum, Regnorumque

esset futura pacatrix: natalitia enim ejus lætitia perniciosas avi patrisque dissensiones in concordiam convertit. Patet veró crescentis postea filiae admiratus indolem, affirmabat fore, ut una Elisabetha reliquas Aragoniorum Regum sanguine creatas feminas virtute longé superaret. Sic cælestem ipsius vitam in contemnendo corporis ornatu, in fugiendis voluptatibus, in jejunijs frequentandis, in divinis precibus assidue recitandis, in charitatis operibus exercendis, veneratus, rerum suarum, Regnique felicitatem, unius filiae meritis referebat acceptam. Tandem ubique nota, & á multis Principibus exoptata, Dionysio Lusitaniæ Regi Christianis cærimonijs rité est in matrimonium collocata.

ꝛ. Audi filia, & vide, & inclina aurē tuam, & obliviscere populum tuum, & domum patris tui: Et concupiscet Rex decorem tuum. ꝛ. Specie tua, & pulchritudine tua intende, prosperé procede, & regna. Et concupiscet.

Lectio v.

Iuncta conjugio, non minorem excolendis virtutibus, quám liberis educandis, operam dabat, viro placere studens, sed magis Deo. Mediam feré anni partem solo pane tolerabat, & aqua: quæ in quodam ipsius morbo divinitus versa est in vinum, cum id á Medicis præscriptum bibere recusasset. Pauperis fæminæ ulcus horrendum exosculata derepenté sanavit. Pecunias pauperibus distribuendas, ut Regem laterent, hi-

berno tempore in rosas convertit. Virginem cæcam á nativitate illuminavit, multos alios solo Crucis signo á gravissimis morbis liberavit; plurima id genus miracula patravit. Monasteria, Collegia, & Tempia non modo extruxit, sed etiam magnificè dotavit. In Regum discordijs componendis admirabilis fuit; in privatis, publicisque mortalium sublevandis calamitatibus indefessa.

ꝛ. Manum suam misit ad fortia: * Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem. ꝛ. Disperfit, dedit pauperibus; justitia ejus manet in sæculum sæculi. Manum suam.

Lectio vj.

Defuncto Rege Dionysio, sicut virginibus in prima ætate, in matrimonio conjugibus, ita viduis in solitudine, fuit omnium virtutum exemplar. Illicò enim religiosis Sanctæ Claræ vestibus induta, regio funeri constanter interfuit: ac paulò post Compostellam profisciscēs, multa ex holoserico, argento, auro, gemisque donaria pro Regis anima obtulit. Inde reversa domum, quidquid sibi charum, aut pretiosum supererat, in sacros, ac pios usus convertit: absolvendoque suo veré regio Conimbricensi virginum cænobio, & alendis pauperibus, & protegendis viduis, defendendis pupillis, miseris omnibus juvandis intenta, non sibi, sed Deo, & mortalium omnium cōmodis vivebat. Reges duos filium, & generum pacificatura, Stremotium nobile oppidum veniens, morbo ex itinere

i. inere contracto, ibidem á Virgine Deipara visitata, sanctissime obijt, anno millesimo trecentesimo trigesimo sexto, die quarta Julij. Post mortem multis miraculis claruit, præsertim suavissimo corporis jam per annos ferè trecentos incorrupti odore: semper etiam Reginae Sanctæ cognomento celebris. Tandem anno Jubilei, & nostræ salutis millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, totius Christiani orbis concursu, & applausu, ab Urbano Octavo ritè inter Sanctos adscripta est.

R. Regnum mundi, & omnem ornatum sæculi contempsi propter amorem Domini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi. V. Eructavit cor meum verbum bonum, dico ego opera mea Regi. Quem vidi. Gloria Patri. Quem vidi.

In tertio Nocturno.

Antiph. Confessio, & pulchritudo in conspectu ejus; sanctitas, & magnificentia in sanctificatione ejus. *Psalm.* Cantate i. *Antiph.* Annuntiaverunt cœli justitiam ejus, & viderunt omnes populi gloriam ejus. *Psalm.* Dominus regnavit, exultet. *Antiph.* Judicavit in justitia, & populos in æquitate. *Psalm.* Cantate ij.

V. Ignis ante ipsam præcedet.
R. Et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Lectio Sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 13.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc Simi-

le erit regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia S. Gregorij Papæ.

Homilia I. in Evang.

CÆlorum regnum, fratres charissimi, idcirco terrenis rebus simile dicitur, ut ex his quæ animus novit, surgat ad incognita quæ non novit: quatenus exêplo visibilibus se ad invisibilia rapiat, & per ea, quæ usu didicit, quasi confricatus incalescat: ut per hoc; quod scit notum diligere, dilcat & incognita amare. Ecce enim regnum cœlorum thesauro abscondito in agro comparatur; quem qui invenit homo abscondit, & prægaudio illius vadit, & vendit universa, quæ habet, & emit agrum illum. R. Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua ejus: consideravit semitas domus suæ: * Et loquebatur de testimonijs Domini. V. Gustavit, & vidit, quia bona est negotiatio ejus; non extinguetur in nocte lucerna ejus. Et loquebatur.

Lectio vij.

QUA in re hoc quoque notandum est, quod inventus thesaurus absconditur, ut servetur: quia studiû cœlestis desiderij á malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In præsentem etenim vitam, quasi in viam sumus, qua ad patriam pergimus: maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Deprædari ergo desiderat, qui thesaurum publicè portat in via; Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit: Vi-

deant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in caelis est, sed ut per hoc, quod agimus, laudes exterius non quaeramus. Sic autem sit opus in publico, quatenus intentio maneat in occulto: ut & de bono opere proximis praebemus exemplum, & tamen per intentionem, qua Deo soli placere quaerimus, semper optemus secretum.

Ꝟ. Invocavi, & venit in me spiritus sapientiae, & praeposui illam regnis, & sedibus: * Et divitias nihil esse duxi in cōparatione illius. *Vers.* Melior est enim sapientia cunctis opibus pretio pretiosissimis. Et divitias. Gloria Patri. Et divitias.

Lectio ix.

Thesaurus autem caeleste est desiderium: ager verò, in quo thesaurus absconditur, disciplina studij caelestis. Quem profecto agrum venditis omnibus comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terrena desideria per disciplinae caelestis custodiam calcet, ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat; nihil, quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES.

& per Horas An.

Dum esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis. *Ps.* Dñus regnavit. *Cum reliquis de Dominica.* *Antiph.* Et concupiscet Rex decoré tuū, quia ipse est Dñus Deus tuus. *Antiph.* Potens in opere, & sermone lenivit iracundiā Domini, & cōciliavit cor patris ad filium. *Antiph.*

Quasi arcus refulgens inter nebulas gloriae, & quasi flos rosarum in diebus vernis. *Antiph.* Quasi stella matutina in medio nebulæ, & quasi luna plena in diebus suis.

Capitulum.

Prov. 13.

Mulierem fortem quis inveniet? Procul, & de ultimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spolijs non indigebit.

Hymnus.

Opes, decusque regium relinqueras.

Elisabeth, Dei dicata numini:

Recepta nunc beatis inter Angelos.

Libens ab hostiū tuere nos dolis.

Præ, viamque dux salutis indica:

Sequemur. O sit una mens fideiū,

Odor bonus sit omnis actio, tuis

Id innuit rōsis operta charitas.

Beata charitas in arce siderum

Potens locare nos per omne sæculum:

Patrique, Filioque summa gloria,

Tibique laus perennis, Alme Spiritus. Amen.

Vers. Meritis, & precibus Beatæ Elisabeth. *Ꝟ.* Propitius esto Domine populo tuo.

Ad Benedictus, Antiph.

Tu gloria Hierusalem, tu lætitia Israel, tu honorificentia populi tui.

Oratio. Clementissime Deus, & c. *ut supra.* Deinde sit com. octav. *Apost.* *Antiph.*

Gloriosi Principes. *Vers.* In omnem terram. *Oratio ut supra.*

Ad Tertiam Antiph. Et concupiscet.

Capit. Mulierem fortem, *ut supra.*

Ꝟ. Specie tua. *Vers.* Adjuvabit.

Ad Sextam Antiph. Potens in opere.

Capitulum. Prov. 31

M Anum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem: non timebit domui suæ à frigoribus nivis. Adjuvabit eam. *Vers.* Elegit eam.

Ad Nonam Antiph. Quasi stella matutina.

Capit. Prov. 31.

M Ultæ filia congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur.

Vers. Elegit eam. *Vers.* Diffusa est gratia.

In secundis Vesperis.

Antiph. Dum esset Rex, ut in Laud. Psalmus de com. non Virg. & à Capit. de Octav. Apost.

Pro comm. S. Elisabeth.

Antiph. Elisabeth pacis, & patriæ mater, in cælo triumphans, dona nobis pacem. *Vers.* Ora pro nobis Beata Elisabeth.

Vers. Ut digni efficiamur promissionibus Christi. *Oratio.* Clementissime Deus, &c. ut supra.

Missæ. Cognovi Domine, &c. de Comuni nec Virg. nec Mart. *Oratio propria ut supra.*

DIE IX. JULIJ.

In Festo S. Nicolai & Soc. Mart.

Duplex 2. class.

Omnia de Comuni plurimorum Martyrum extra tempus Paschale, præter sequentia. *Oratio.*

D Deus, qui beatorum Martyrum tuorum, Nicolai, & Sociorum

139
ejus, gloriosum pro Fide tua certamen æternitatis laurea decorasti: concede propitius; ut eorum meritis, & imitatione certantes in terris, cum ipsis coronari mereamur in cælis. Per Dominum nostrum Jesum Christum, &c.

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

Sæculum decimumquintū, Calvinianæ pravitatis tumultibus memorabile, insigne Christianæ fortitudinis in Belgio tulit exemplum. Anno liquidem millesimo quingentesimo septuagesimo secundo novēdecim Martyres, vulgo Gorcomienses, in cruciatibus sustinendis, pro asserenda reali Corporis Christi in Eucharistia præsentia, ac Romani Pontificis visibilis Ecclesiæ Capitis principatu, singulariter enituerunt. Erant ij Nicolaus PicKius Guardianus, cum alijs octo Sacerdotibus, & duobus laicis Ordinis Fratrum Minorum de Observantia; tres Parochi, unus Sacerdos sæcularis, alter Canonicus Regularis sancti Augustini: Dominicanus unus, & bini Præmonstratenses; quos omnes post arcis Gorcomiensis deditioem fædifragi hæretici carceribus, contumelijs, durissimisque tormentis, pro suo in Orthodoxam fidem exasperato genio affecerunt. Ac prima nocte in Guardianum atrocius debacchantes, fune cinctorio de superliminari suspensum; crebrisque attractibus convulsam; rupto tandem fune pavimento illisum, mortis explorandæ causa, cædelis

delis ardentibus admotis, cremataq̄;
tota facie, & ore vi deducto linguā,
& palatum comburunt: quin etiam
in ferram naribus flammam in cere-
brum submittunt. Atque his alijsque
modis indignis Martyres diebus no-
ctibusque subsequētib; continuo
divexabantur. *R.* Sancti tui Domine
mirabile consecuti sunt iter, servien-
tes præceptis tuis ut invenirentur il-
læsi in aquis validis: * Terra ap-
paruit arida; & in mari Rubro via si-
ne impedimento. *Vers.* Quoniam per-
cussit petram, & fluxerunt aquæ, &
torrentes inundaverunt. Terra.
Benedictio. Christus perpetuæ.

Lectio v.

Navigio dein, extractis vestibus,
bini colligati, Dordracum pri-
mò, Brilam postea vehuntur; innu-
meris utrimque petulantis plebis il-
lusionibus, & insanientis militiæ fu-
roribus contusi: dumque subsanna-
tiones, flagra, & fustes depluerent,
stabant senes [quorum aliqui sexa-
gesimum, aliqui septuagesimum an-
num excefferant; unus nonagesimū
propè attigerat] ad pectus usque nu-
dati, collo strigoso præmacie, tum é
plagis livido atque cruento; & ad
singula verbera vel pro inimicis pre-
ces, vel Deo grates, vel agonis sui cō-
mendationes, spectante & insultan-
te multitudine, rependebant. Inde in
foetidissimum carcerem conjecti, fa-
me & siti, alijsque tormentis tenta-
ti, ut Catholica fide recederent: post-
modum blanditijs alleciti nec minis,
nec lenocinijs invictam Martyrum
fortitudinem flexerunt; quare capitis

sententia, multa jam nocte á tyran-
no lata damnati, dirissimis cruciati-
bus affecti, bini colligati, extra oppi-
di portas abducuntur.

Resp. Verbera carnificum non timue-
runt sancti Dei, morientes pro Chri-
sti nomine: * Ut heredes fierent in
domo Domini.

ʒ. Tradiderunt corpora sua propter
Deum ad supplicia. Ut heredes. *Be-
nedictio.* Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Repertum tugurium fuit illis
ultimi certaminis stadium. A-
lius itaque alium ad constantē mar-
tyrij tolerantiam extimulabat; quo-
rum antesignanus Guardianus ad
supplicium raptus, Fratres suos am-
plexus & osculatus, ab exhortandis
socijs, verbis Apostolico fervore ple-
nis non destitit; donec ei, adstrictis
faucibus, vocis usum laqueus inter-
cepisset. Post eum reliqui subsequē-
ter in trabem aguntur. Non quievit
hic hereticæ feritatis barbaries; nam
scrutatis intimis visceribus, perqui-
sitoque abdomine pretio venali ex-
ponendo, Martyrum corpora, nari-
bus, alijsque partibus mutilarunt;
quas in cōsummatæ crudelitatis ex-
uvias pileis affixas, infami ludibrio
circumtulerunt: totaque dies explē-
dæ adventantium curiositati fuit da-
ta; donec quidam Catholici impe-
trarunt corpora suffossæ ibidem hu-
mi mandari. Ubi inter medios Ec-
clesiæ hostes multis annis requieve-
runt, usque dum industria piorum, e-
ruta sacra eorum ossa ad partes Ca-
tholicorum vicinas delata sunt, ubi

mox miraculis clarescere cœperunt. Quibus permotus Clemens Papa Decimus eos Beatorum fastis adscripsit, ac Officium de ijs nona Julij quotannis in Hollandia, & ab Ordinibus Religiosis, quos suo martyrio decorarunt, celebrari concessit.

Resp. Tanquam aurum in fornace probavit electos Dominus, & quasi holocausti hostiã accepit illos; & in tempore erit respectus illorũ: Quoniam donum, & pax est electis Dei. *Ÿ.* Qui confidunt in illum, intelligēt veritatem; & fideles in delectatione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam donum.

IN III. NOCT.

Homilia S. Gregorij Papæ in Evangelium. Cum audieritis prælia, ut in Communi plurimorum Martyrum.

Resp. viij. Hæc est vera fraternitas.

Missæ. Intret in conspectu tuo Dñe, ut in Communi plurimorum Martyrum extra tempus Paschale, primo loco. *Oratio.* propria, ut supra.

DIE XX. JULIJ.

In Fests S. Margaritæ Virg. & Mart.

Duplex.

Oratio. Indulgentiam, &c.

In primo Noct.

Lect. de Script. occurrent.

In 2. Noct. Lect. iv.

Margarita, quæ & Marina, Antiochiæ Pisidiæ, patre Ædesio idolorum Sacerdote nata á teneris annis Christianæ Religioni addicta, baptizata est. Quæ cum eximiæ esset pulchritudinis, á Præfecto Oly-

brio adamatur, Cumque eam sibi sibi juberet, ita illam alloquitur: Tuũ nobis, puella, & nomen, & religionẽ edicito: Tum illa, Margarita, inquit, vocor, genere sum nobilis, religione Christiana.

Ÿ. Propter veritatem, &c.

Lectio v.

AT Præses: Duo prima convenientia sunt: tertium veró absurdita res est. Nam quid stultius, quã ut Deum sibi quis faciat crucifixum? Ad hæc Virgo: Unde, dic oro, didicisti Dominum Jesum fuisse crucifixum? Tum Præses, ex libris Christianorum. Cui Margarita: Quænam verecundia est, ut cum in eisdem libris legatur, & pœna Christi, & gloria, alterum credatis, alterum respiciatis?

Ÿ. Dilexisti, &c.

Lectio vj.

His vehementer ira accensus Præfectus, varia tormentorum genera in sancto illo corpusculo consumpsit. Primum enim virgis cæsam, deinde unguis fossam, in carcerem trudi jubet: ubi & spectro dæmonis sub forma terrifici draconis appetitur: sed ad signum Crucis tota vis diaboli prosternitur: Produci- tur iterum Virgo, & cum in confessione fidei constantior perseveraret, ardentibus facibus latera ejus exuruntur. Denique, multis superatis tormentis, truncato capite, victorem per tot coronas spiritum cælum excepit.

Ÿ. Afferentur, &c.

In tertio Nocturno, Evangelium. Simile erit.

erit regnūm cœlorum, &c. ut in *Com-
muni Virginum.*

DIE IX. AUGUSTI.

In Festo S. Francisci Solani Conf.

Duplex maius.

*Omnia de communi conf. non Pent. primo
loco.*

DIE XXVI. AUGUSTI.

In Festo S. Rochi Conf.

Duplex maius.

*Omnia dicuntur de communi Confessoris non
Pontificis, præter orationē & Lectiones secun-
di Nocturni, qua hic ponuntur.*

Oratio.

DEus qui Beato Rocho per An-
gelum tuum tabulam eidem
asserentem promisisti, ut qui ipsum
pie invocaverit, a nullo pestis crucia-
tu læderetur, præsta quæsumus, ut
qui ejus natalitia agimus ipsius me-
ritis a mortifera peste corporis & a-
nimæ liberemur. Per Dominum, &c.

*Deinde fit commemoratio Oct. Assump-
tionis, & Sancti Laurentij, & S. Clare.*

*In Primo Nocturno Lectiones de Libro
Sapientia, Justus si morietur; ut in commu-
ni Conf.*

IN II. NOCTURNO.

Lectio iv.

ROchus Confessor ex Joanne, &
Franca Montispessulani oppidi
in Gallia Narbonensi Dominis na-
tus, quam primum eductus est in hanc
lucem, Crucis rubræ schemate visus
est insigniri: Quod præclaram pueri
indolem, ac virtutem portendebat.
Et quidem anno ætatis duodecimo

cœpit parce, & duriter vivere, & Deo
ferventius famulari. Circa vicefimū
verò annum defunctis parentibus,
substantiam expendit in pauperes,
ipsumque Montem pessulanum pa-
truo possidendum reliquit, assump-
toque habitu Tertij Ordinis Sancti
Francisci viatorio, in partes secessit.
Italiae ad limina Sanctorum Aposto-
lorum religiose veneranda. Tu au-
tem.

ix. Honestum. Lectio v.

CUmque popularis lues penè
singula oppida vastaret, servire
in publicis infirmorum hospitij
proposuit. Ac primum Aquæpendē-
tium Cesenne, de hinc Romæ suis
precibus, imo & contactu, signoque
Crucis impresso, tactos pestilenti fe-
bre plurimos perfectè curavit: simili-
que factò in alijs Longobardiæ op-
pidis, in quibus pestis desæviebat,
Placentiam venit, ubi dum ægros sua
ope, & opitulatione refovet, præ-
monetur à Deo, se etiam gravi mor-
bo conflictatum iri. Interea graviter
dolens, ex femore sagitta transfixo,
dolorem vincit patientia, & animi
fortitudine admirabili: unde recrea-
tus, & sanitati restitutus cogitat de
reditu in ditionem suam. Tu autem,
ix. Amavit eum.

Lectio vj.

IN itinere morbus usque adeo a-
cerbus, & acutus Beatum Ro-
chum exagitat, ut in sylva quadam
subsistere necesse habuerit, & versa-
re se variè sub arbore; omni quidem
humano subsidio destitutus, sed Deo
impense commendatus, Cujus pro-
videntia

videntia singulari, canis viri cuiusdam nobilis, quotidie panem ei afferebat ad victum diarium. Inde Montepessulanum regressus (ubi tum temporis incompositus erat Reipublicæ status) & pro exploratore habitus, in carcerem fuit coniectus, & calamitatibus, atque ærumnis, insuper & lue epidimica divexatus: Sacramento Eucharistiæ munitus, antequam expiraret, obtinuit á Deo, ut quisquis peste impetitus eum invocaret, ab ipso morbo liberaretur. Hic tandem stolam gloriæ indutus, quo cœpit apud Deum perfrui sempiterno, anno ætatis tricesimo secundo, Christi autem millesimo trecentesimo vigesimo septimo. Cujus intercessionis auxilium ad restringendam depopulantis pestis contagionem manifestissime sunt experti Patres Concilij Constantiensis anno quadringentesimo decimo quinto supra millesimum. Tandem ipsius corpus varijs signis illustre Venenetas translatum fuit, anno Christi millesimo quadringentesimo octuagesimo quinto: ubi etiam nunc quiescit. Ex tunc vero cœpit esse celebris ejus memoria per Italiam, Galliam maximè, ac cæteras Orbis Regiones. Tu autem.
R. Iste homo, &c.

DIE IV. SEPTEMBRIS.

*Translatio S. Rosæ Virg. Viterbiensis
 Duplex. 2. class. cum oct.
 Ad Vesperas Antiph.*

HÆc est virgo sapiens. *Cum reliquis de Cõmuni Virginum. In utrisque Vesperis, & Laudibus.*

V. Ora pro nobis Beata Rosa.
R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

DEus, qui Beatam Rosam Sanctarum tuarum Virginum collegio aggregare dignatus es: tribue nobis quæsumus, ut ejus precibus, & meritis á culpis omnibus expiemur, & tuæ Majestatis cõsortio perfruamur æterno: Per Dominum nostrum, &c.

De festo semiduplici precedenti nulla fit commemoratio.

Ad Matutin. Invitatorium.

Regem Virginum Dominum: * Venite adoremus. *Psalm.* Venite exultemus. *Hymnus.* Virginis proles. *Cum reliquis ut in communi Virginum.*

In primo Nocturno Lectiones de Epistola ad Corinthios, de Virginibus.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Rosa Viterbij pijs Parentibus nata ab ipsa infantia omni virtute enituit, facta perfectionis Magistra cum vix loqui didicisset. Mundi exosa vanitates, rudi amictu pedum nuditate, cilicio, jejunijs, alijsq; austeritatibus, corpusculum affligens divinæ contemplationi jugiter vacabat. Hanc verò eximiam sanctitatē insigni miraculo Deus testatam voluit; nam adhuc puella avunculam defunctam ad vitam revocavit. Ad Virginitatem, quam perpetuo coluit solo aspectu intuentium animos excitabat. Charitatis erga pauperes studiosissima. cum aliquando hyberno tempore subtractum sibi, panem clā

D illis

illis deferret, patre imperante, ut proderet, quid gremio absconditum ferret, panis in rosas conversus est.

Lectio v.

CUm septimum expleisset annū, solitudinis desiderio flagrans domus suæ angustam cellulam elegit, cui se tanquam voluntario carceri inclusit, & orationi, corporisque castigationi ardentem incumbens Dei clementiam deprecabatur pro Sanctæ Ecclesiæ tranquillitate, quam Friderici Secundi Imperatoris impietas accerrimè divexabat. Ex diutina autem maceratione in morbum lethalem incidit, in quo Beatæ Virginis visitatione recreata, Habitum Tertij Ordinis S. Francisci induere iussa est. Decennis à Deo inspirata pijs adhortationibus, validisque argumentis, multos hæreticos ad fidem, & obedientiam Romani Pontificis reduxit. Qua de causa cum tota cognatione sua in exilium ejecta ad vicina oppida venit, ubi Friderici mortem, & Ecclesiæ pacem prophetico spiritu prædixit. Mulierem cæcam à nativitate illuminavit, & ad fidei veritatem astruendam succensum rogam ingressa, ac tribus horis in eo illæsa permanens, cujusdam hæreticæ mulieris pervicaciam vicit, eamque cum alijs ad fidem convertit.

Lectio vj.

TAndem Viterbium summa Civium gratulatione reversa in consortium Sæctimonialium S. Mariæ de Rosis admitti petijt, sed illis ingressum ob puellæ inopiam denegantibus, se mortuam in eo Cœno-

bio commoraturam prædixit. Mox ad pristinum domus suæ carcerem regressa cum in ea duobus annis permanisset, morbo correpta, & ad beatam Patriam suspirans meritis plena migravit ad sponsum decimo octavo suæ vitæ anno nondum exacto. Corpus ejus miro splendore illustratum, suavique odore perfusum, in Tèplo Sanctæ Mariæ de Podio effosa humo, ac desuper ingesta, tumulatum fuit, donec post triginta circiter mense ab Alexandro IV. tunc Viterbij sedente, & in somnijs ter ab ea admonito refoffum, & incorruptum repperit, pridie Nonas Septembris ad præfatum Monasterium, quod postea Sanctæ Rosæ nuncupatum est, solemniter translatum fuit, ubi usq; ad hodiernum diem integrum, & flexibile summa totius Orbis admiratione asservatur, & novis semper miraculis coruscat.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorij Papa de communi Virginum primo loco. Ad Laudes omnia de communi Virginum.

Ÿ. Ora pro nobis, &c. Oratio. Deus qui Beatam Rosam, ut supra in Vespere.

Die v. Septembris.

Secunda die infra octavam S. Rosæ Virg. Semid. lect. 2. noct. de Communi Virg. I loco Homilia ex die S. Leocadæ Virg. & M. 9. Decembris, ut in proprio Hispanorum.

Die vj. Septembris.

Tertia die infra octavam S. Rosæ Virginis Semiduplex.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Ambr. Episc.

Lib. 1. de Virg. paulo ante medium.

Lectio iij.

EGo licet laudationem non susceperim virginitatis, sed expressionem; ad rem tamen pertinere arbitror, ut quæ sit ei patria, quis auctor, appareat. Ac prius ubi sit patria, definiamus. Si enim ibi est patria, ubi genitale domicilium: in cælo profecto est patria castitatis: itaque hic advena, ibi incola est. Quid autem castitas virginalis, nisi expers contagionis integritas? Atque ejus auctorem quem possumus existimare, nisi immaculatum Dei Filium, cujus caro non vidit corruptionem, divinitas non est experta contagionem?

R. Propter veritatem.

Lectio v.

Videte igitur, quanta virginitatis merita sint. Christus ante Virginem, Christus ex Virgine; à Patre quidem natus ante sæcula, sed ex Virgine natus ob sæcula. Illud naturæ suæ, hoc nostræ utilitatis est. Illud erat semper, hoc voluit spectare aliud virginitatis meritum. Christus Virginis Spōsus, & si dici potest, Christus virgineæ castitatis. Virginitas enim Christi, non Virginitatis est Christus. Virgo est ergo, quæ nupsit, Virgo, quæ nos suo utero portavit, Virgo, quæ genuit, Virgo quæ proprio lacte nutrit. Sed jam à matre descendamus ad filias.

R. Dilexisti justitiam.

Lectio vij.

DE virginibus inquit Apostolus, præceptum Domini non habeo, cōsiliū autem do, Si Doctor gentiū

non habuit, habere quis potuit? Et præceptum quidem non habuit, sed habuit exemplum: non enim imperari potest virginitas, sed optari. Nam quæ supra non sunt, in voto magis, quam in magisterio sunt. Sed volo vos, inquit, sine sollicitudine esse: nam qui sine uxore est, sollicitus est quæ Domini sint, quomodo placeat Deo. Et virgo cogitat quæ Domini sint, ut sit sancta corpore, & spiritu. Non ego quidem dissuadeo matrimonium, sed virginitatis attexo beneficium.

R. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno.

Lectio S. Evangelij Secundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 25.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis parabolam hanc: Simile erit regnum cælorum decem virginibus, quæ accipientes lampades suas exierunt obviam sponso, & sponsæ. Et reliqua.

Homilia S. Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4. in Math. Cap. 25.

Hanc parabolam quidam simpliciter in virginibus interpretantur; quarum aliæ, juxta Apostolū, & corpore, & mente sunt virgines; aliæ virginitatem tantum corporum reservantes, vel cetera opera non habent proposito suo similia; vel parentum custodia reservatæ; nihilominus mente nupserunt. Sed mihi videtur ex superioribus alius sensus esse, qui dicitur; & non ad virginalia corpora, sed ad omne hominum genus

comparatio pertinere.

℞. Hæc est virgo sapiens.

Lectio viij.

Qui idcirco omnes virgines appellatur, quia gloriantur in unius Dei notitia, & mens eorū idolatriæ turbine non constupatur. Oleum habent Virgines, quæ juxta fidem, & operibus adornantur. Non habent oleum quæ videntur simili quidē fide Dñum cōfiteri, sed virtutū opera negligunt. Possumus quinque virgines sapientes, & stultas, quinque sensus interpretari, quorum alij festinant ad cælestia, & superna desiderant, alij terrenis fecibus inhiantes fomenta non habent veritatis, quibus sua corda illuminent.

℞. Media nocte clamor.

Lectio ix.

Dicamus aliquid quod forsitan Lectori utile sit. Traditio Judæorum est, Christum media nocte venturum in similitudinem Ægyptij temporis, quando Pascha celebratum est, & exterminator venit: unde reor, & traditionem Apostolicam permansisse, ut in die Vigiliarū Paschæ ante noctis dimidium populum dimittere non liceat, expectantes adventum Christi: & postquam illud tempus transierit, securitate præsumpta, festum cunctos agere diem. Tunc surrexerunt omnes virgines illæ. Quæ lampades suas querunt ut extingui; ostendunt eas ex parte lucere; & tamen non habent lumen indeficiens, nec opera perpetua.

Te Deum laudamus.

Die vij. Septembris.

Quarta die infra Octavam S. Rosæ Virginis Semiduplex.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Maximi Episc.

In Natali S. Agnetis.

Lectio iv.

Cum in toto mundo virgineus flos Mariæ immarcescibiles coronas innectat, & sceptrigeram pudoris aulam immaculato conservet affectu, eo usque integritas perseveravit ad palmam, ut in puellis trophæum sanctitatis arriperet, & per vestigia Matris Virginis ad cælestem thalamum perveniret. O quàm imitabile virginibus, Virgo Rosa, tu amoris tradidisti exemplum, ô quàm sanctum pectoribus dandum virginibus tribuisti responsum, cōtemnendo mundi divitias, execrando carnis concupiscentias, & solam Christi pulchritudinem adamando! Accedite ad puellam puellæ, & discite, quales in pectore suo circa amorē Christi flammam accendit. Discite virgines Christi amorem in ea ferventem, & omnes, mundi divitias velut stercora recusantem.

℞. Propter veritatem.

Lectio v.

Ideo enim Sanctorum per litteras traduntur exempla, ut unusquisque pro qualitate sexus, modum sui propositi teneat; & sicut per virginem virgines, ita conjugem conjuges vincere sæculum pro Christi amore studeant: ac repugnatione animi, mundi dulcia recusantes, & ejus non recusantes austeram, ad delectationes perpetuas,

petuas, & ad gaudia æterna pertin-
gant. Hæc dicentes, non vitupera-
mus conjugum casta commercia, sed
virginum perseverantiam adorna-
mus. Non enim virginitas malis re-
bus superponenda est, sed est rebus
optimis præferenda. Quæ enim mû-
dis mundior, & sanctis est sanctior,
non indiget malarum rerum vitupe-
ratione laudari.

R. Dilexisti iustitiam.

Lectio vi.

Veni jam virgo ad thalamum,
quem quæfisti ut sponsam te
virginitas immaculata comprobet
Christi. Felix caterva virginum,
quibus studium est tuæ sequi confes-
sionis vestigia. Habebunt enim te-
cum coronam in cælo, quæ tecum
superaverunt inimicum in mundo.
Nam sicut tibi vestigia prosequenti
participatio æternæ remunerationis
apparuit, ita eis te imitantibus æter-
na credimus gaudia non neganda.
Itaque ó splendida Christo Dei Fi-
lio, & omnibus Angelis, atque Ar-
changelis grata, ut nostri meminisse
digneris, quibus possumus, precibus
exoramus; ut nobis ille tribuat in-
dulgentiam, qui tibi tuorum omniũ
laborum tradidit palmam.

R. Afferentur Regi virgines.

In tertio Nocturno.

Homilia ut in die S. Cæcilie 22. Nov.
Vesperæ Nativitatis B. Mariae: virg. sine
aliqua commemoratione.

Die viij. Septembris.

Nativitas B. Mariae Virginis duplex 2.
classis, cum 9. lectione, & commemorat. S.
Adriani tantum.

Die ix. Septembris.

De secunda die infra Octavam Nativitatis
B. Mariae, cum commemoratione S. Rosa, &
Gorgonij Martyris.

Die x. Septembris.

De S. Nicolao Tolentino Confessore duplex
cum commemoratione Octavarum. Vesperæ
à Capitulo de die Octava S. Rosa, cum com-
memoratione S. Nicolai, & Octava Nativi-
tatis B. Mariae.

Die xj. Septembris.

In die Octava S. Rosæ Viterbienfis;
Duplex.

In secundo Nocturno.

De Epistola S. Hieronymi Presby-
teri ad Eustochium.

De Custodia Virginitatis, Tomo I. circa
medium.

Lectio iv.

DE Virginibus, inquit Apосто-
lus, præceptum Domini non
habeo. Cur? quia, & ipse ut esset Vir-
go, non fuit imperij, sed propriæ vo-
luntatis. Neque enim audiendi sunt,
qui eum uxorem habuisse configunt;
cum de continentia differens, & sua-
dens perpetuam castitatem, intule-
rit: Volo autem omnes esse sicut me
ipsum, & infra: Dico autem innup-
tis, & viduis: Bonum est illis, si sic
permaneant, sicut & ego. Quare er-
go non habet Domini de virginitate
præceptum? quia maioris est merce-
dis, quod non cogitur, & offertur;
quia si fuisset virginitas imperata,
nuptiæ videbantur ablatae, & duri-
ssimum erat contra naturam cogere,
Angelorumque vitam ad homini-
bus extorquere.

R. Propter veritatem.

Lectio

ALia fuit in veteri legi felicitas. Ibi dicitur: Beatus, qui habet semen in Sion, & domesticos in Jerusalem: & Maledicta sterilis, quæ non pariebat: & Filij tui sicut novellæ olivarum in circuitu mensæ tuæ. Vacuus erat orbis, & ut de typicis taceam, sola erat benedictio liberorū. Propterea, & Abraham jam senex Ceturæ copulatur, & Jacob mandragoris redimitur, & conclusam vulvā in Ecclesiæ figuram Rachel conqueritur. Paulatim verò crescente segete, messor immissus est. Virgo Elias, Eliseus virgo, virgines multi filij Prophetarum. Jeremiæ dicitur: Et tu ne accipias uxorem. Santificatus in utero, captivitate propinqua, uxorem prohibetur accipere. Alijs verbis id ipsum Apostolus loquitur: Existimo hoc bonum esse propter instantē necessitatem. Quæ est ista necessitas, quæ aufert gaudia nuptiarum? Tempus breviatum est, in proximo est Nabuchodonosor.

ꝫ. Dilexisti justitiam,

Inveniebatur ergo, ut diximus, in viris tantūm hoc continentiae bonum, & in doloribus jugiter Eva parturiebat: postquam verò Virgo concepit in utero, & peperit nobis Puerum, cujus principatus in humeros ejus, Deum, Fortem, Patrem futuri sæculi, soluta maledictio est. Mors per Evam, vita per Mariam. Ideoque editius virginitatis donum fluxit in foeminas, quia cepit a foemina, Statim ut Filius Dei ingressus

est super terram, novam sibi familiam instituit, ut qui ab Angelis adorabatur in cælo, haberet Angelos, & in terris. Tunc Holofernis caput Judith continens amputavit: tunc Amam, qui interpretatur iniquitas, suo combustus est igni: tunc primum auditum est: Quæ non est nupta, cogitat quæ sunt Domini, ut sit sancta corpore, & spiritu.

ꝫ. Afferentur Regi Virgines.

In tertio Nocturno. Homilia ut in die Festo. Deinde fit commemoratio Nativit. B. Mariae, & in secundis Vesperis.

DIE XXII. SEPTEMBRIS.

In Festo nominis B. V. Mariae

Duplex.

AD VESPERAS.

Antiph. Missus est Angelus Gabriel ad Virginem desponsatam Joseph: & nomen Virginis Maria. *Psalm.* Dixit Dominus, cum reliquis de Beata Maria. *Antiph.* A solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Domini, & Mariæ Matris ejus. *Antiph.* Ave Maria, gratia plena: Dominus tecū: Benedicta tu in mulieribus.

Antiph. Permaneat, & magnificetur nomen tuum usque in sempiternum. *ô Maria.*

Antiph. Lauda Jerusalem Dominum, lauda inclytum nomen Mariæ.

Capitulum. Jud. 13.

Benedicta es tu filia a Domino Deo excelso præ omnibus mulieribus super terram: quia hodie nomen tuum ita magnificavit, ut non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum.

Hymnus.

Hymnus.

A Ve maris stella,
 Dei mater alma,
 Atque semper Virgo,
 Felix cœli porta.
 Sumens illud Ave.
 Gabrielis ore,
 Funda nos in pace,
 Mutans Hevæ nomen.
 Solve vincla reis,
 Profer lumen cæcis,
 Mala nostra pelle,
 Bona cuncta posce.
 Monstra te esse matrem,
 Sumat per te preces,
 Qui pro nobis natus,
 Tulit esse tuus.
 Virgo singularis,
 Inter omnes mitis,
 Nos culpis solutos,
 Mites fac, & castos.
 Vitam præsta puram,
 Iter para tutum,
 Ut videntes Iesum,
 Semper collætetur.
 Sit laus Deo Patri,
 Summo Christo decus,
 Spiritui Sancto,
 Tribus honor unus Amen.

✠. Sit nomen Mariæ benedictum.
 Resp. Ex hoc nunc, & usq; in sæculū.

Ad Magnificat.

Ant. Mariæ nomen cunctas illustrat
 Ecclesias: cui fecit magna, qui potēs
 est, & sanctum nomen ejus.

Oratio.

Deus qui gloriosam matrem tuā
 nominari Mariam voluisti: cō-
 cede, quæsumus, ut qui dulce Mariæ
 nomen implorant, perpetuū sentiant

tuæ Benedictionis effectum. Qui vi-
 vis, & regnas, &c.

*Deinde fit commem. Sanctorum Corne-
 lij, & Cypriani Pontificum, & Martyrum.*

Ad Matutinum, Invitatorium.

Ave Maria, gratia plena: * Dominus
 tecū. Ave Maria, gratia plena Dñus
Psalm. Venite exultemus. (tecū.

Hymnus.

Q Uem terra, pontus, sidera,
 Colunt, adorant, prædicant,
 Trinam regentem machinam,
 Claustrum Mariæ bajulat.
 Cui Luna, Sol, & omnia
 Deserviunt per tempora;
 Perfusa cœli gratia,
 Gestant puellæ viscera.
 Beata Mater munere,
 Cujus supernus Artifex
 Mundum pugillo continens,
 Ventris sub arca clausus est.
 Beata cœli nuntio,
 Fecunda Sancto Spiritu,
 Desideratus gentibus
 Cujus per alvum fusus est.
 Jesu, tibi sit gloria,
 Qui natus est de Virgine,
 Cum Patre, & almo Spiritu,
 In sempiterna sæcula. Amen.

Antiph. In universa terra admirabile
 est nomen tuum Maria.

Psalm. Domine Dominus noster,
 cum reliquis, ut in Officio ejus parvo. *Antiph.*

In omnē terram diffusa est laus
 nominis Mariæ. *Psalm.* Cœli enarrāt.

Antiph. Super maria & flumina fun-
 davit Mariam, & dedit illi nomen
 virtutum Rex gloriæ. *Psalm.* Domini
 est terra.

✠. Magnificate Mariam Virginem
 mecum. Et

R. Et exaltemus nomen eius in æternum.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 15.

Sumpsit Maria Prophetissa soror Aaron tympanum in manu sua: egressæque sunt omnes mulieres post eam cum tympanis, & choris, quibus præcinebat, dicens: Cantemus Domino, gloriosè enim magnificatus est, equum, & ascensorem eius deiecit in mare.

R. Laudemus nomen sacrum, atque insigne Mariæ: * Mundo nam peperit Virgo salutis opem.

ψ. Lætentur cæli de tali nomine, & robis Mundo.

Lectio ij.

Tulit autem Moyses Israel de Mari Rubro, & egressi sunt in desertum Sur. Ambulaverūtque tribus diebus per solitudinem; & non inveniebant aquam. Et venerunt in Mara, nec poterant bibere aquas de Mara, eo quod essent amaræ: unde & congruum loco nomē imposuit, vocans illum Mara, id est, amaritudinem.

R. Benedictum sit nomen Mariæ: * Cujus manus tornatiles plenæ hyacinthi. ψ. Implorantibus Mariæ nomen, Maria præsto adest. Cujus.

Lectio iij.

ET murmuravit populus contra Moysen, dicens: Quid bibemus? At ille clamavit ad Dominum. Qui ostendit eis lignū, quod cū mississet in aquas, in dulcedinem versæ sunt. Ibi constituit ei præcepta atq; judicia, & ibi tentavit eum, dicens:

Si audieris vocem Domini Dei tui, & quod rectum est coram eo feceris, & obedieris mandatis eius, custodierisque omnia præcepta illius, cunctū languorem, quem posui in Ægypto, nō inducam super te: ego enim Dominus sanator tuus.

R. Salutemus Mariam pro nobis Filium exorantē: * Et illi dicamus: * Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. ψ. Hæc est Gedeonis vellus, quæ levissima orationis compressione larga exhibet gratiarum stillicidia. Et illi dicamus, Gloria Patri.

Ave Maria.

In secundo Nocturno.

Antiph. Speciosum Mariæ nomen deprecantur omnes divites plebis, cuius decorem concupivit Rex. *Psalm.* Eructavit cor meum, &c.

Antiph. Refugium est in tribulationibus Mariæ nomen, omnibus illud invocantibus. *Psalm.* Deus noster refugium. *Antiph.* Maria civitas Dei sancta gloriosa dicta sunt de nomine sancto tuo.

Psalm. Fundamenta eius. ψ. Repleatur os meum laude Mariæ.

R. Ut cantem gloriam nomini sancto eius.

De Sermone S. Epiphaniij Episcopi. *Apud Surium, tom. 6. de vitis Sanct. die 8. Decemb.*

Lectio iv.

Beata Anna gravida effecta, cælum, & thronum cherubicum peperit Sanctam Puellam Mariam, illa enim reperitur esse cælum, templum, & thronus; quia Mariam interpretari solemus Dominam, atque etiam

etiam spem. Peperit enim Dominū, qui est spes totius mundi, nempe Christum. Rursum nomen illud Maria interpretatur, myrrha maris: myrrham veró dicet aliquis [quod ego etiam aio] de immortalitate, eo quod paritura esset gemmam immortalem in mari, hoc est in mundo. Mare autem dicet univēsum mundum, cui Virgo serenitatem, & tranquillitatem contulit, dum portum peperit Christum.

R. Benedicta tu á Domino Deo tuo in omni tabernaculo Jacob: * Quoniam in omni gente, quæ audierit nomen tuum, magnificabitur super te Deus. *v.* Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israel, tu Maria honorificentia populi nostri. Quoniam.

Lectio v.

Rursum itaque præclaræ Puellæ Mariæ beatum nomen interpretatur, illustrata, ut pote quæ illustrata sit á Filio Dei, & cunctos usque ad terminos terræ credentes Trinitati illuminaverit. Sancta enim puella Virgo Maria est sponsa Trinitatis, & thesaurus dispensationis plané arcanus, cui Gabriel inquit: Ave gratia plena, Dominus tecum, Subjuxit Gabriel: Et Pater misit arrhabonem de cælo Spiritum Sanctum, præparavit Virginem Unigenito Filio, cælesti Sponso: quam Pater dilexit, filius inhabitavit, Spiritus Sanctus percipivit.

Resp. Melius est bonum nomen, quã divitiæ multæ: * Turris fortissima Mariæ nomen. *v.* Propugnaculum est omnibus, qui ad illud cõfugiunt.

Turris fortissima Mariæ nomen.

Lectio vj.

Ipsa est enim sponsa, & thalamus, & ex ea Sponsus procedit Christus, virgineum indumentum, juxta suavem Davidis Prophetæ cantionem. In sole posuit tabernaculum suum, & ipse tanquam sponsus procedens de thalamo suo. O Sponsi desiderium summæ puritatis! propriam ancillam propensiore affectu constituit Sponsam, & Matrem.

Resp. Nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei: * Et scient, quia ego Maria. *v.* Delitiæ meæ esse cum filiis hominum. Et scient, quia ego Maria. Gloria Patri. Et scient.

In tertio Nocturno.

Antiph. Nunciate inter Gentes gloriã Mariæ: in omnibus populis mirabilia nominis ejus.

Psalms. Cantate Domino i. *Antiph.* Annunciaverunt cæli nomen Mariæ, & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Psalms. Dominus regnavit exulter. *Antiph.* Notum fecit Dominus sacrũ Mariæ nomen, & in conspectu gentium revelavit virtutẽ nominis ejus.

Psalms. Cantate Domino ij. *v.* Ave Maria, gratia plena.

R. Dominus tecum.

Lectio Sancti Evangelij secundũm Lucam.

Lectio vij.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel á Deo in civitatem Galilææ, cui nomẽ Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen

E erat

erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Homil. 2. super Missus est prope fin.

ET nomen, inquit, Virginis Maria. Loquamur pauca, & super hoc nomine, quod interpretatum, maris stella dicitur, & Matri Virgini valde convenienter aptatur. Ipsa namque aptissime fieri cōparatur: quia sicut sine sui corruptione fidus suum emittit radium, sic absque sui læsione Virgo parturit Filium. Nec fieri radius suam minuit claritatem, nec Virgini Filius suam integritatem. Ipsa est igitur nobilis illa stella ex Jacob orta, cujus radius universum orbem illuminat, cujus splendor & præfulget in supernis, & inferos penetrat: terras etiam perlustrans, & calefaciens magis mentes, quam corpora, fovet virtutes, excoquit vitia. Ipsa, in quam, est præclara, & extrema stella super hoc mare magnum, & spaciosum necessario sublevata, micans meritis, illustrans exemplis.

R. Clarissimum Mariæ nomen, ipsa stella est præfulgens: *Peccatores illuminat, & dirigit in portum salutis.

V. Consolatur tristes, mileros levat; & jacentes erigit. Peccatores. *Benedictus* Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum, &c.

Lectio viij.

Quisquis te intelligis in hujus sæculi pro fluvio magis inter procellas, & tempestates fluctuare quam per terram ambulare, nec avertas oculos à fulgore hujus sideris,

si non vis obrui procellis. Si insurgat venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca Mariam. Si jactaris superbiæ undis, si ambitionis, si detractōnis, si æmulationis, respice stellam, voca Mariam. Si iracundia, aut avaritia, aut carnis illecebra naviculam concusserit mentis, respice ad Mariam. Si criminum immanitate turbatus, conscientia fæditate confusus, judicij horrore perterritus, barathro incipias absorberi tristia, desperationis abyfso, cogita Mariam.

R. Omnia flumina intrant in mare, & ipsum non redundat: Omnia gratiarum charismata in Mariam, & ipsa non intumescit.

V. Dixit illi Angelus: Ave Maria, gratia plena: at ipsa respondit: Ecce ancilla Domini. Omnia. Gloria. Omnia.

Si hoc festum celebretur in quatuor temporibus, nona Lectio dicitur de homilia Feria occurrentis, & de ea fit commemor. ad Laudes tantum.

Lectio ix.

IN periculis, in angustijs, in rebus dubijs Mariam cogita, Mariam invoca. Non recedat ab ore, non recedat à corde, & ut impetres ejus orationis suffragiū, non deseras cōversationis exemplum. Ipsam sequens, non devias: ipsam rogans, non desperas: ipsam cogitans, non erras: ipsa tenente, non corruis: ipsa protegēte, non metuis: ipsa duce, non fatigaris: ipsa propitia, pervenis: & sic in temetipso experiris, quam merito dictū sit: Et nomen Virginis Maria.

Te

Te Deum laudamus.

Ad Laudes, & per Horas. Antiph. Mirabiles elationes maris, sed mirabilior in nomine Mariæ Dominus. *Psalm.* Dominus regnavit, *cũ reliquis de Laudibus Domin.* *Antiph.* Laudate in exultatione Mariæ nomen, quoniam suave est. *Antiph.* Labia mea laudabunt te, ô Maria, quia dulce est nomen tuum super mel ori meo.

Antiph. Spiritus, & animæ justorum benedicant Mariam in nomine sancto ejus. *Antiph.* Beneplacitum est Domino in nomine Mariæ, in quo exaltavit mansuetos in salutem.

Capit. Jud. 13.

Benedicta es tu filia á Domino Deo excelso præ omnibus mulieribus super terram: quia hodie nomen tuum ita magnificavit, ut non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in æternum.

Hymnus.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera;
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.
Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra flebiles,
Cœli recludis cardines.
Tu Regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem,
Gentes redemptę plaudite.
Jesv, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu
In sempiterna sæcula. Amen.

V. Lætabor, & exultabo in te, Maria.
R. Psalmum dicam nomini tuo.

Ad Benedictus.

Antiph. Benedictus Deus, qui Mariæ Virgini lucis nomen donavit, ut illuminaret eos, qui in tenebris sedent; & ut stella maris errantes dirigeret in portum pacis.

Oratio.

Deus qui gloriosam matrem tuam nominari Mariam voluisti: concede propitius; ut qui dulce Mariæ nomen implorant, perpetuũ sentiant tuæ benedictionis effectum Qui vivis.

Ad Primam.

Antiph. Mirabiles elationes.
R. br. Christe Fili. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Añã. Laudare in exultatione. *Capitulum.* Benedicta es tu filia á Domino: ut supra.

R. br. Magnificate. * Mariam Virginem, mecum. Magnificate.

V. Ex extollamus nomen ejus in æternum. Mariam Virginem mecum, Gloria Patri. Magnificate.

V. Repleatur os meum laude Mariæ.
R. Ut cantem gloriam nomini sancto ejus.

Ad Sextam.

Antiph. Labia mea.

Capitulum. Jud. 13.

Benedicta tu á Deo tuo in omni tabernaculo Jacob: quoniam in omni gente, quæ audierit nomen tuum, magnificabitur super te Deus Israel.

R. br. Repleatur os meum. * Laude
 Mariæ. *R.* Repleatur os meum laude
 Mariæ. *V.* Ut cantem gloriam no-
 mini sancto ejus. *R.* Laude Mariæ.
V. Gloria Patri.
R. Repleatur. *Vers.* Ave Maria, Gratia
 plena. *R.* Dominus tecum.

Ad Nonam.

Antiph. Beneplacitum est Domino.

Capitulum. Exech. 13.

Egressum est nomen tuum in gē-
 tes propter speciem tuam, quia
 perfecta es in decore meo, quem po-
 sui super te: dicit Dominus Deus.

R. br. Ave Maria, gratia plena. *Vers.*
 Dominus tecum. Gratia. Gloria Pa-
 tri. Ave Maria, gratia plena. *Vers.* Læ-
 tabor, & exultabo in te Maria. *R.*
 Psalmum dicam nomini tuo.

In secundis Vesperis.

Antiph. Missus est, cum reliquis, ut in
 primis Vesperis.

Ad Magnificat.

Antiph. Maria Virgo omnium oculis
 gratiosa: nominatum est nomen glo-
 riæ ejus usque in extremum terræ.

MISSA.

Introitus.

Vultum tuum deprecabuntur
 omnes divites plebis; adducen-
 tur Regi. Virgines post eam: proximi-
 mæ ejus adducuntur tibi in lætitia,
 & exultatione. *Psalm.* Eructavit cor
 meum verbum bonum: Dico ego o-
 pera mea Regi.

Vers. Gloria Patri, &c.

Vultum.

Oremus.

Deus, qui gloriosam Matrem
 tuam nominari Mariam vo-
 luisti: concede, quæsumus: ut qui
 dulce ejusdem Mariæ nomen implo-
 rant, perpetuum sentiant tuæ bene-
 dictionis effectum. Qui vivis, &c.

Lectio libri Sapientiæ.

Ego quasi vitis fructificavi suavi-
 tatem odoris: & flores mei fruc-
 tus honoris, & honestatis. Ego ma-
 ter pulchræ dilectionis, & timoris,
 & agnitionis, & sanctæ spei, In me
 gratia omnis viæ, & veritatis, in me
 omnis spes vitæ, & virtutis. Transite
 ad me omnes, qui concupiscitis me,
 & à generationibus meis implemi-
 ni: Spiritus enim meus super mel
 dulcis, & hereditas mea super mel, &
 favum. Memoria mea in generatio-
 nes seculorum. Qui edunt me, ad-
 huc esurient: & qui bibunt me, adhuc
 sitient. Qui audit me, non confunde-
 tur: & qui operantur in me, non pec-
 cabunt. Qui elucidant me, vitam æ-
 ternam habebunt.

Gradual. Benedicta, & venerabilis es
 Virgo Maria: quæ sine tactu pudoris
 inventa es Mater Salvatoris.

Vers. Virgo Dei Genitrix, quem to-
 tus non capit orbis, in tua se clausit
 viscera factus homo. Alleluia. *Allel.*
Vers. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia
 Israel, tu honorificentia populi nos-
 tri. Alleluia.

*Sequentia Sancti Evangelij secundū
 Lucam.*

In illo tempore: Missus est Ange-
 lus Gabriel á Deo in civitatem
 Ga-

Galilææ, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Et ingressus Angelus ad eam dixit: Ave gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus. Quæ cum audisset, turbata est in sermone ejus, & cogitabat, qualis esset ista salutatio. Et ait Angelus ei: Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Deum: Ecce concipies in utero, & paries Filium, & vocabis nomen ejus Jesum. Hic erit magnus, & filius Altissimi vocabitur, & dabit illi Dñus Deus sedem David patris ejus; & regnabit in domo Jacob in æternum, & regni ejus non erit finis. Dixit autem Maria ad Angelum. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Et respondens Angelus dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi. Ideoque, & quod nascetur ex te sanctum, vocabitur Filius Dei. Et ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua: & hic mensis sextus est illi, quæ vocatur sterilis: quia non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria: Ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum.

Credo.

Offertorium.

Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui.

Secreta.

Tua, Domine, propitiatione, & B. Mariæ semper Virginis inter-

cessione, ad perpetuam, atque præsentem hæc oblatio nobis proficiat prosperitatem, & pacem. Per Dominum, &c.

In præfat. dicitur: Et te in festivitate. Communio.

BEata viscera Mariæ Virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium.

Post communio.

Sumptis, Domine, salutis nostræ subsidijs: dà, quæsumus Beata Mariæ semper Virginis patrocinij nos ubique protegi; in cujus veneratione, hæc tuæ obrulimus majestati. Per Dominum, &c.

DIE XXVIII. SEPTEMBRIS

In Festo S. Elesearij Conf.

Semiduplex.

Oratio.

Deus, qui Beatum Elesearium Confessorem tuum inter cetera virtutum insignia, Virginali pudicitia in conjugio decorasti: concede propitius; ut cujus solemnia celebriter veneramur in terris, ejus beata consortia feliciter consequamur in cælis. Per Dominum, &c.

Omnia ut in codice Minorum.

DIE XIX. OCTOBRIS.

In Festo S. Petri de Alcantara Conf.

Dup. 2. class. cum dñt.

In secundis Vesperis S. Luca Evangelistæ secundum Rubricas Breviarij Romani sit de S. Luca cum commemoratione S. Petri de Alcantara: At ubi celebratur festum S. Petri tanquam de Titulari, vel Patrono, Vesperæ fiunt de S. Petro cum commemoratione S. Luca.

A D

AD VESPERAS.

Antiphona.

Sanctus Petrus de torrente mortificationis in via bibit, propterea exaltavit caput in gloria. *Psalm.* Dixit Dominus: *cum reliquis de Dominica & loco ultimi Psalmi,* Laudate Dominum omnes gentes. *Ant.* Memor fuit testamenti Patris sui Francisci, Ecclesias, & domos pauperes aedificavit. *Ant.* In omni angustia, & profusa paratum cor ejus sperare in Domino,

Antiph. A Solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Dñi magnificavit.

Antiph. Omnes gentes laudabant eum, & in conspectu Principum admirabilis fuit.

Capit. Phil. 3.

Fratres, imitatores mei estote, & observate eos, qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram.

Hymnus.

Petre Sol terris oriens Iberis,
Lucis ut spargas radios per Orbem.
Quas tuo læti canimus triumpho,
Suscipe laudes.

Per te in antiquos renovata mores
Clara Francisci soboles nitescit,
Crescit & virtus rediviva largo
Munere Cœli.

Omne, quod vitam maculat per osus,
Mente constanti pereuntis ævi.
Despicis pompam, precibusque placas

Numinis iram.

Artibus castis nimium severus
Te fame, & diris crucias flagellis,
Sternis & noctu fatigata duro

Stipite membra.

Dignus hinc celsas habitare sedes
Sæpe sublimis volitare in altum
Visus, & mundi fugiens tumultum,
Proximus astris.

Nunc preces audi, gemitusque nostros,
Integros nobis sine labe mores,
Et tuos nostris animis salubres

Ingere sensus.

Annuat rerum Sator, & perenne
Sit decus Patri, Genitæque Proli,
Et tibi Flamen, Deus unus omni
Tempore sæcli.

Amen.

Vers. Ora pro nobis Beate Petre.

ps. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

AD MAGNIFICAT.

Antiphona.

O Virum ineffabilem, qui vivens in carne, spiritu ambulavit, & nihil in terris desiderans, conversationem suam semper in Cœlis habebat.

Oratio.

Deus qui B. Petrum Confessorem tuum admirabilis pœnitentiæ, & altissimæ contemplationis munere illustrare dignatus es, concede propitius; ut ejus suffragantibus meritis, carne mortificati cœlestium donorum participes fieri mereamur.
Per Dominum.

AD MATUTINUM.

Invitatorium:

Regem gloriæ, qui humilem exaltavit. Petrum, venite adoremus. *Psalm.*
Venite exultemus.

Hymnus.

Hymnus.

Petrum Parentis optimi
 Germen canamus inclytum,
 Qui pauperum pauperrimus
 Extrema quæque pertulit.
 Hic Christi amore saucius,
 Ut perditis succurreret,
 Stupenda pœnitentiæ
 Exempla mundo præbuit.
 Sitim, famemque sufferens,
 Et veste tectus hispida,
 Quicquid luendum est noxijs,
 A se flagellis exigit.
 Loris revinctus ferreis
 Exangue corpus conficit,
 Et singulis ex artubus
 Emanat unda sanguinis.
 Dum flexo adorat poplite
 Crucis sacratum stipitem,
 Crux emicat divinitus,
 Ipsumque splendor imbuit,
 Decus Minorum suscipe
 Laudes, precesque supplicum
 Tuos ab alto mitius
 Pater Beate respice.
 Sit laus Patri, sit Filio,
 Tibique Sancte Spiritus,
 Duc per Petri vestigia
 Nos ad superna gaudia.

Amen.

In primo Nocturno.

Antiphona.

Petrus ob pœnitentiam aridæ ra-
 dici similis, secus decursus aqua-
 rum gratiæ plantatus, fructus dedit
 in tempore suo. *Psalm.* Beatus vir, qui
 non abiit. *Añã.* Servivit Domino in
 timore, & exultavit ei cum tremore,
Psalm. Quare fremuerunt *Añã.* Dor-
 mivit, & soporatus est, quia Domi-

nus suscepit eum in oratione. *Psalm.*
 Domine quid multiplicati. *Vers.* A-
 mavit eum Dominus, & ornavit eum.
Resp. Stulam gloriæ induit eum. Pa-
 ter noster. *Absolutio.* Exaudi Domine.
Vers. Jube domne. *Benedict.* Benedic-
 tione perpetua.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad
Philippenses.

Lectio 1. Cap. 3.

Fratres, quæ mihi fuerunt lucra,
 hæc arbitratus sum propter Chri-
 stum detrimenta. Verumtamen ex-
 istimo omnia detrimētum esse prop-
 ter eminentem scientiam Jesu Chri-
 sti Domini mei: propter quem om-
 nia detrimentum feci, & arbitror, ut
 stercora, ut Christum lucrifaciam; &
 inveniar in illo non habens meam
 justitiam, quæ ex lege est, sed illam,
 quæ ex fide est Christi Jesu; quæ ex
 Deo est justitia in fide ad cognoscē-
 dum illum, & virtutem resurrectio-
 nis ejus, & societatem passionum il-
 lius; configuratus morti ejus. Si quo-
 modo occurram ad resurrectionem,
 quæ est ex mortuis; non quod jam
 acceperim, aut jam perfectus sim: se-
 quor autem, siquo modo compre-
 hendam, in quo comprehensus sum
 a Christo Jesu.

Resp. Mortuus est Pater noster Sera-
 phicus; & quasi non est mortuus, si-
 milem enim sibi reliquit Petrum post
 se: * Quem constituit defensorem
 domus suæ.

Vers. Hic ambulavit per omnes vias
 Patris sui: non declinavit ad dexte-
 ram, sive ad sinistram: Quem consti-
 tuit. *Benedict.* Unigenitus Dei Filius.

Le. ti

QUicumque ergo perfecti sumus, hoc sentiamus: & si quid aliter sapitis, & hoc vobis Deus revelabit. Verumtamen ad quod pervenimus, ut idem sapiamus; & in eadem permaneamus regula. Imitatores mei estote fratres, & observate eos, qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram. Multi enim ambulant, quos sæpe dicebam vobis (nunc autem & flens dico) inimicos Crucis Christi; quorum finis interitus, quorum Deus venter est: & gloria in cōfusione ipsorum, qui terrena sapiunt: nostra autem conversatio in Cœlis est: unde etiam Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratū corpori claritatis suę secundum operationem, qua etiam possit subicere sibi omnia.

Resp. Ecce servus meus complacuit sibi in illo anima mea, dedi spiritum meum super eum; * Cum transferis per aquas tecum ero, & flumina non operient te. *Psalm.* Honorabilis factus est in oculis Dei, & gloriosus. Cum transferis. *Benedict.* Spiritus Sancti gratia.

DE cætero fratres, quæcunque sunt vera, quæcunque pudica, quæcunque iusta, quæcunque sancta, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ; si qua virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogitate. Quæ & didicisti, & accepisti, audisti, & videristi in me, hæc agite: & Deus pacis

erit vobiscum. Gavissus sum autem in Domino vehementer, quoniam tandem aliquando refluoruitis pro me sentire, sicut & sentiebatis: occupati autem eratis. Non quasi propter penuriam dico. Ego enim didici, in quibus sum sufficiens esse. Scio & humiliari, scio & abundare: (ubique & in omnibus institutus sum) & satiari, & esurire, & penuriam pati: Omnia possum in eo, qui me confortat. *Psalm.* Noli timere servus meus, quem elegi, effundam spiritum meum super semen tuum: * Benedictionem meam super stirpem tuam. *Psalm.* Germinans germinabit sicut lilium, eritque anima eorum quasi hortus irriguus. *Benedictione.* Gloria Patri. *Benedictione.*

In secundo Nocturno.

Antiphona.

Mirificavit Dominus Sanctum suum, & exaudivit eum clamantem ad se. *Psalm.* Cum invocare. *Antiph.* Exultabat in Deo spiritus eius; & ipse habitabat in eo. *Psalm.* Verba mea. *Antiph.* Admirabile reddidit nomen tuum Domine in universa terra, & ideo constituisti eum super opera manuum tuarum. *Psalm.* Domine Dominus noster. *Psalm.* Os iusti meditabitur sapientiam. *Psalm.* Et lingua eius loquetur iudicium. Pater noster. *Absolutio.* Ipsius pietas. *Benedict.* Deus Pater Omnipotens.

Lectio iv.

Petrus natione Hispanus, nobilibus Parentibus Alcantaræ in Extremadura natus, ab ineunte ætate morum innocentia, & gravitate futuræ præbuit indicia sanctitatis. Vix

sex-

sexto pueritiae annum attigerat; cum orationi frequenter vacans, supernarum rerum contemplationi, attento sic animo adherere coepit, ut in Deo totus absorptus interdum extra se riperetur. Profectior deinceps aetate, post studia, in quibus mire indies proficiebat, pijs misericordiae operibus, carceribus, & infirmis visitandis, Ecclesijs, ac Religiosorum domibus perlustrandis, atque Missis devotè inserviendis tempus omne infumebat. Ab eo tempore atrox corpori suo tanquam infensissimo hosti bellum indicens praeter cibi parcimoniam, atque a vino abstinentiam: ob levissimos defectus asperrimis illud flagellis macerabat. Quotidie sibi tanquam mortuo Psalmum De profundis recitans, priusquam cubitum iret, animam suam Deo commendabat.

R. Minister Christi fuit in laboribus plurimis, in plagis supra modum, in itineribus saepe, periculis fluminum, periculis in solitudine.

* In aërumnis, in vigilijs, & in jejunijs multis, in fame, & siti, in frigore & nuditate. † In omnibus exhibuit semetipsum, sicut Dei Ministrum in multa patientia. In aërumnis. Bened. Christus perpetuae.

Lectio v.

Altioris perfectionis flamma succensus, Seraphicum strictioris disciplinae Institutum sextodecimo aetatis suae anno in nova Custodia Sancti Evangelij, sive Extremaduræ Fratrum Minorum Discalceatorum suscepit. Mox Novitiatus primordia

tanto virtutis ardore arripuit, ut rigidissimae poenitentiae orandi assiduitatem adjungens, provectiores etiam hoc studij genere in ea domo antiret. Anno probationis feliciter expleto, ad altiora mortificationis, strictioris inopiae, ac sublimioris contemplationis exercitia anhelabat. In oculorum custodia praecipue enituit: Ecclesiae, ac Cellae [in qua per integrum annum commoratus fuerat] ex qua materia laquearia forent, nunquam observavit: & post exactum in Conventu triennium Fratres non ex vultu, sed ex solo cognoscebat auditu: quod etiam cum ad propinqua loca ex obedientia mitteretur, rigidè est persecutus. Silètiū quoque puri cordis custodiam à principio ita coluit; ut per tres annos continuos quosdam in ore lapillos deferens, à verbis otiosis disceret abstinere.

R. Virtute multa praeditus Sanctus Pater invictum ab oratione spiritum non relaxabat: * Cum fructu operum proferens divinae Sapientiae verba. † Diebus, ac noctibus non cessabat à supernis colloquijs, & oratione. Cum fructu operum.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Post plura Religionis ministeria, in quibus tanquam omnium novissimum sese exhibuit. Fratrum Praefectus constitutus, ipsorum, hospitumque pedes proprijs manibus lavabat; cum iisdem panem ostiatim emendicabat: & interdum inter camentarios opifices bajuli officioungebatur.

F tur.

42
tur. Infirmorum curam á Deo peculiariter sibi commissam dictitans, in subditorum necessitatibus sublevandis ita sollicitus erat: ut nobilium tamen virorum largitionibus persepe fræna injiceret, veritus ne cultus paupertatis á se unice dilectus, elemosynarum copia obrueretur. Quare Fratres his instructi exemplis, atque á salutaribus Sãcti Viri monitis, ad perfectioris vitæ normam inflãmanti, nonnullis cõstitutionibus (quæ arctioris disciplinæ formam continebant) Petro admonente, sese ultro subjecerunt. Adijt quoque Vir Religionis zelo plenus Lusitaniæ Regnum: ubi arctissimæ Arabidorum paupertatis initia adjuvit, atque provexit.

¶ Cum introisset in hortum, in quo fixa erat Crux, expansis manibus orabat dicens. * Suscipe me, & salva me ó bona Crux.

¶ Resplenduerunt montes ab ea, & nubes lucida obumbravit caput eius. Suscipe me. Gloria Patri. Suscipe me.

IN III. NOCTURNO.

Antiphona.
Nullam concessit requiem corpori suo, ideo requiescit in monte sancto tuo.

Psalm. Domine qui habitabit.
Antiph. Præventus est in benedictionibus dulcedinis, & lætificabit eum Dominus in gaudio cum vultu suo.

Psalm. Domine in virtute tua.
Antiph. Innocens manibus, & mundo corde misericordiam accepit á Deo salutari suo.

Psalm. Domini est terra.
¶ Lex Dei ejus in corde ipsius.
¶ Et non supplantabuntur gressus ejus. Pater noster. *Absolutio.* A vinculis. *Bened.* Evangelica lectio.

Lectio S. Evangelij secundũ Lucam.
Lectio vij. *Cap. 12.*

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua. *Hom. S. Petri Chrysol. Episc.*

De terrenorum cura despicienda.
Serm. 22.

Præmia statuuntur his semper, quibus certamina dura proponuntur, ac pro magnitudine certaminis, præmij proponitur magnitudo. Hinc est, quod Discipulis suis Christus Regnum ponit in præmio: ut in certamine non cedant periculis, non timori. Pericula despicit, qui tendit ad Regnum: victoriæ cupidus nescit timere: Nolite timere [inquit] pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum: Grex pusillus mundo, magnus Deo: pusillus, quia gloriosos vocat eos, quos instituit ad ovium innocentiam, & mansuetudinem Christianam. Pusillus grex est, qui non de magno minuitur, sed crescit de pusillo; pusillus grex nascentis Ecclesiæ sic designat infantiam, quam venire ad Regni sui infulas incrementis cœlestibus mox promittit.

¶ In magna siccitate preces fudit ad Deum, & ecce Cœli contenebrati sunt, & facta est pluvia grandis. * Quis est hic, quia venti, & pluriæ obe-

obediunt ei? Dum sacra mysteria in campo perageret, dixit, & stetit spiritus procelle: Quis est hic. *bened.* Cujus festum colimus.

Lectio viij.

ADjecit quid faciendum sit regnaturis: vendite, quæ possideris, date eleemosynam, facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in Cælo: Vendite, quæ possideris. Dejectæ mentis est, qui familiaris rei meminit, cum vocatur ad Regnum; jacēs animus plebeius nummulum thesauris regalibus antepone; pauper sensus parvis incubans perdit magna, & inhians temporalibus, deserit sempiterna. Vendite, inquit, quæ possideris. Homo tali monitu Christus te ditare voluit, non nudare; manere tibi tua voluit, non perire, perpetuari, non vacuari, sacculos imperavit, jussit te transferre, non perdere. *Resp.* Domine Jesu Christe, cui Sanctus Petrus a deo fideliter in vita sua servivit, ut in tempore iracundiæ fieret reconciliatio: * Exaudi propter eum preces nostras, & da nobis salutem animæ, & corporis. *Vers.* Qui famulæ tuæ Theresiæ dixisti, te semper in Petri nomine petentes exauditurum. Exaudi propter eum. Gloria Patri. Exaudi. *Bened.* Ad societatem.

Lectio jx.

Thesaurum non deficientem in Cælo, quo fur non appropriat, neque tinea corrumpit. Plus consilio Patris agit, quam jure dominantis; inter insidias latronum, & tinearum morsus, quare tua recondens, objug-

gat: Pervigiles noctes, dies anxios, sollicita tempora, ne tibi ipse facias, commoneris: Auri custos, servator argenti, securitatem non habet, ne scic quietem, & cui deest securitas, quies perit, pœna dives est ille, non censu, Thesaurum non deficientem in Cælo; hoc est dicere: Ubi ego sum, ibi ponite; date mihi, ego servo.

Te Deum laudamus. **AD LAUDES ET PER HORAS.**

Antiphona.

Mirabilis in Petro Dominus, cujus testimonia credibilia facta sunt nimis. *Psalms* Dñus regnavit. *Cum reliquis. Antiph.* Potens opere, & sermone multiplicavit populum Dei, & oves pascuæ ejus. *Añã.* Adhæsit anima mea post te, quia caro mea flagellata est pro te Deus meus. *Añã.* Charitate vulneratus, creaturas omnes Cæli, & terræ ad benedicendum Dominum provocabat. *Añã.* Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum faciebant verbum ejus.

Capit. Phil. 3.

Fratres, imitatores mei estote, & observate eos, qui ita ambulant, sicut habetis formam nostram.

Hymnus.

Hortus Minorum fertilis
Florem novellum germinat,
Odore qui gratissimo
Mundi replevit ambitum.
Miris nitens virtutibus,
Signis fulget plurimis;
Terris, aquis, & ignibus,
Auræque nimbis imperat.
Ex fuste tellus arido
Invita fructus protulit:

Sanctis subacta gressibus
 Iter dederunt flumina.
 Delapsa nixé nubibus
 Suspensa Cœli robore,
 Cunctis stupendam sæculis
 Paravit ædem corpori.
 Extinxit ignis impetum,
 Agros rigavit imbribus,
 Jejuna Fratrum corpora
 Esca cibavit cœlica.

Presens adest absentibus,
 Affert medelam languidis,
 Casus futuros prospicit,
 Motusque cordis detegit.
 Patri simul cum Filio,
 Sanctoque laus sit Flamini,
 Qui nos ad Aulam gloriæ
 Petri precatu dirigat.

Amen.

¶ Ora pro nobis B. Petre.
 R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

AD BENEDICTUS.

Antiphona.

Beatus Petrus quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso, fluenta gratiæ propinavit in populo, & accepit stolam gloriæ in consummatione virtutis.

Oratio.

Deus qui Beatum Petrum Confessorem tuum admirabilis penitentiae, & altissimæ contemplationis munere illustrare dignatus es, concede propitius; ut ejus suffragantibus meritis, carne mortificati cœlestium donorum participes fieri mereamur. Per Dominum.

AD TERTIAM.

Antiphona.

Potens opere, & sermone. *Cap.*
 Fratres imitatores mei estote.
 R. br. Amavit eum Dominus,
 *Et ornavit eum. Amavit. ¶ Stolam gloriæ induit eum. Et ornavit.
 Gloria Patri. Amavit eum. ¶ Os justi meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquetur judicium.

AD SEXTAM.

Antiphona.

Adhæsit anima mea.

Capit. Phil. 4.

QUæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me, hæc agite: & Deus pacis erit vobiscum.

R. br. Os justi meditabitur sapientiam. Os justi.
 ¶ Et lingua ejus loquetur judicium. Meditabitur. Gloria Patri. Os justi.
 ¶ Lex Dei ejus in corde ipsius.
 R. Et non supplantabuntur gressus ejus.

AD NONAM.

Antiphona.

Ignis grando.

Capitulum. Phil. 4.

Scio & humiliari, scio, & abundare (ubique, & omnibus institutus sum) faciari, & esurire, & abundare; & penuriam pati. Omnia possum in eo, qui me confortat.
 R. br. Lex Dei ejus, * in corde ipsius. Lex *Vers.* Et non supplantabuntur gressus ejus. In corde. Gloria Patri. Lex Dei. *Vers.* Justum deduxit Dominus per vias rectas. R. Et ostendit illi Regnum Dei.

Ad Vesp. Antiph. Psalm. Cap. Hymn. & Vers. ut in I. Vesp.

AD MAGNIFICAT.

Antiphona.

O Sanctissima anima, in cuius transitu Cœli cives occurrunt, Angelorum chorus exultat, & gloriosa Trinitas invitat, dicens: mane nobiscum in æternum.

Oratio ut supra.

MISSA

In Festo Sancti Petri de Alcantara Confess.

Introitus.

Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini nostri Jesu Christi per quem mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. *Psalm.* Benedicam Dominum in omni tempore: semper laus ejus in ore meo. *V.* Gloria Patri. *Oratio.*

Deus, qui Beatum Petrum Confessorem tuum admirabilis penitentiae, & altissimae contemplationis munere illustrare dignatus es; concede propitius, ut ejus suffragantibus meritis, carne mortificati, caelestium donorum participes fieri mereamur. Per Dominum, &c.

Lectio Epistolae Beati Pauli Apostoli ad Philippenses.

Fratres, quae mihi fuerunt lucra, haec arbitratus sum propter Christum detrimenta. Verumtamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Jesu Christi Domini mei: propter quem omnia detrimentum feci, & arbitror ut stercora, ut Christum lucrifaciam,

451
& inveniar in illo non habens meam justitiam, quae ex lege est, sed illam quae ex fide est Christi Jesu; quae ex Deo est justitia in fide ad cognoscendum illum & virtutem resurrectionis ejus, & societatem passionum illius, configuratus morti ejus. Si quomodo occuram ad resurrectionem, quae est ex mortuis: non quod jam acceperim, aut jam perfectus sim; sequor autem si quomodo comprehendam in quo, & comprehensus sum a Christo Jesu *Graduale.* Os justi meditabitur sapientiam, & lingua ejus loquetur iudicium. *V.* Lex Dei ejus in corde ipsius: & non supplantabuntur gressus ejus. Allel. Allel.

V. Crucis cultor optime Sancte Petre, norma verae sanctitatis, impetra nobis tuis precibus fructus dignos penitentiae ut tecum simus aeternae gloriae confortes. Allel.

Post septuages. omisso Alleluia & versu sequenti. tractus

Beatus vir, qui timet Dominum: in mandatis ejus cupit nimis.

Vers. Potens in terra erit semen ejus: generatio rectorum benedicetur.

Vers. Gloria & divitiae in domo ejus: & justitia ejus manet in saeculum saeculi.

Tempore Paschali omittitur Graduale & eius loco dicitur.

Alleluia Alleluia. *Vers.* Christo confixus sum Cruci: vivo ego, jam non ego. Vivit vero in me Christus Allel.

Vers. Crucis cultor optime Sancte Petre norma verae sanctitatis, impetra nobis tuis precibus fructus dignos penitentiae, ut tecum simus aeternae

ternæ gloriæ consortes. Alleluia.

Sequentia Sancti Evangelij secundum Lucam.

IN illo tempore: dixit Iesus discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia cōplacuit Patri veltro dare vobis regnum, Vendite quæ possidetis, & date eleemosynam. Facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in cælis: quo fur non appropriat, neque tinea corrumpit. Ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit.

Credo.

Offertorium.

In virtute tua Domine lætabitur iustus; & super salutare tuum exultabit vehementer: desiderium animæ eius tribuisti ei.

Secreta.

Oblationē nostram quæsumus Domine Sancti Petri meritis placatus assume; quam dum in carne viveret, purissimis manibus contrectavit, & obtulit. Per Dominum, &c.

Communio.

Amen dico vobis, quod vos qui reliquistis omnia, & secuti estis me: centuplum accipietis, & vitam æternam possidebitis.

Post Communio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus ut Beati Petri Confessoris tui semper facta sectâtes, fructum quem de cælesti hoc alimento percepit; ipsi quoque percipere mereamur. Per Dominum, &c.

Infra octavam Sancti Petri, & in die octava dicitur Missa sicut in die festi: sed quando non sit commemo-

ratio festi simplicis, dicitur secunda oratio de Sancta Maria. Concede nos tercia Ecclesie tue vel pro Papa. Deus omnium, &c.

Die xx. Octobris.

Secunda die infra Octavam

S. P E T R I.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

AD maiora Domino suo obsequia præstanda sentiens se eiusdem afflatu impelli, primævam sui Ordinis disciplinam propagare decrevit. Incredibile dictu quantas in hac re difficultates superaverit, insignioribus a domino prodigijs eo tempore illustratus. Ope igitur divina, & auctoritate Apostolica instructus, primam novę Reformationis Domum angustissimam, atque pauperrimam sub Immaculatae Cōceptionis titulo prope Pedrosū ædificavit: in qua una cū paucis socijs mortificatus quidem corpore, sed spiritu vivificatus, austeram nimis vitam ducens, Apostolicum Sancti Francisci spiritum renovavit. Hinc alios Conventus Paulo IV. annuente construens, ijs additis qui se eius obedientie submiserunt. S. Josephi Provinciam fundavit, & mox transmissis in Regnum Valentia socijs, originem dedit Provinciae S. Joannis Baptistæ. Quod deinceps asperimū vitæ institutum per varias Provincias dilatatum ad Indias usque cum ingenti animarum fructu feliciter pertransivit.

R. Mi-

ꝛ. Minister Christi fuit.

Lectio v.

PLurimum quoque in promovenda Carmelitarum Reformatione, a S. Virgine Theresia incepta deludavit. Avilæ Episcopum, & primarios ejusdem Urbis Cives, extremæ paupertatis, in novo Monasterio observanda erat, acerrimos contradictores sæpius pro illa admōvit. Eidē Sanctæ in magna animi afflictione constitutæ, quanvis longè distitit, mirabiliter præsens adfuit, atque difficultates omnes in sua fundatione, quam primum dissolvendas fore significavit. Digna quoque eadem fuit semel eum in aera sublatum intueri: à Domino edocta, quod nihil omninō in nomine servi ejus quisquam peteret, quod Divina misericordia promptè non exaudiret. Ad illius preces confugere solita, ejusdem S. Viri meritorum efficaciam semper se expertam fuisse testabatur. Ideoque eum adhuc viventem Sancti nomine sæpius appellare consuevit.

ꝛ. Virtute multa.

Lectio iv.

NEquè ad tam præclarum cælestis doctrinæ Magistrum, Sancti dum taxat Viri ac pietate celebres; verū etiam sæculi quoque Principes, ac Præsules certatim ipsum audituri confugiebant. Primarij Aulæ Proceres, ac Duces prope ejus Monasteria domos cōducebant, tāquam ejus vicinia tuti essent, solaque tanti hominis præsentia murirentur. Carolus V. Imperator, Reges quoque Lusitanæ sæpius eum advocantes

de gravissimis cum eo negotijs conferebant; quorum nihilominus honores, & munificentiam verus humilitatis amator suavissimè declinare studebat. Hinc etiam prædicti Imperatoris, & Joannæ Austriacæ, Sororis Philippi II. Regis Catholici, Confessarij munus prudenter recusavit. Sæpè etiam relictis nobilioribus pueris, ac pauperibus blandè associatus, animi elationem castigabat.

ꝛ. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelij Secundum

Lucam.

Lectio vij.

Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua.

Hom. S. Petri Crysol. Episc.

De terrenam cura æspicienda.

Serm. 22.

SI in hac vita, qua peregrini sumus, & modicum vivimus, temporalem esse pauperem dolet, tristat inhonorem esse; quale est in perpetua Patria inter æternos cives, de cōtemptu dolorem, de ignobilitate pœnam, de nuditate opprobrium sustinere, & tunc addici pœnis, quando alij promoventur ad Regnum? Quando pauper ducitur ad cōfessum Dei, & dives trahitur ad consortium punitorum? Heu quam lamentandæ vices! Quando desperati penes homines, possidebunt spem Divinam, & humanis bonis præditi, bonis cælestibus fraudabuntur.

ꝛ. In magna siccitate.

16.

Hoc facit thesaurus, qui cor hominis, aut per eleemosynam levat ad Cœlum, aut per avaritiam demergit in terram, & ideo dixit: ubi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. Homo mitte, & præmitte thesaurum tuum in Cœlos, nec cœlestem animam demergas in terram. Aurum de profundo terræ, anima ab excelsis Cœlis; melius proinde est ad sedem animæ deferri aurum, quam in sepulchro auri anima demergatur. Exutos ergo totis divitiarum curis, & jam per omnia expeditos, militare sibi in sæculo jubet, quos regnare donavit in Cœlo.
R. Domine.

Lectio ix. Serm. 23.

O Bonitas effusa, ó inaudita pietas, ó ineffabilis affectio, in societate census: Pastor oves assumit, atque ad consortium Dominationis servos Dominus adsciscit; ad participatum Regni Rex gregem Populi totius admittit. Sic dat, cui deficere census non potest largiendo. Providenter autem cœpit Dominus dicendo, nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum: promissionem Regni sine timore servilis status audire non sufficit, quia qui libertate vix dignus est, capere non valet infulas Principatus. Dominus ergo servorum mentes tali voce confirmat, ne eos repentinus promissi Regni prosterнат audirus.

Te Deum laudamus.

Tertia die infra Oct. S. PETRI.
*In primo Nocturno Lectiones de Scriptura
 occurrente.*

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Omnium virtutum custos, & spendor, humilitas, tam copiosa famulum Dei ubertate repleverat; ut propria æstimatione nihil sibi videretur, nisi peccator: ab alijs speculum magnæ sanctitatis habitus: ipse se inutilem servum in domo Dei profitebatur. Profusa Principum erga se obsequia ingeniosa humilitate deludens, versicolores panniculos, cœno in via publica extrahens, tunicæ affuebat: ut sic se Aulicis deridendum præberet. In quocumque opere ineptiora instrumenta eligere: in horto effodiendæ terræ, atque aliunde asportandæ incumbere, vilissima quæque Cœnobij officia obire: ligna scindere, eaque proprijs humeris asportare pro more habebat. Tandem Seraphici Institutoris exemplū secutus propriæ voluntatis sensum etiam in rebus gravioribus quæ Reformationis regimen tangebant, alienæ opinionioni submittere summo peré gaudebat.

R. Minister Christi fuit.

Lectio v.

Extremæ paupertatis servandæ studiosissimus primævam ejus observantiam Ordini restituere totis viribus adlaboravit. Cœnobija ad angustiore formam ædificari, cellas tam arctas construi mandavit; ut sepulturæ speciem potiús, quam humanæ habitationis præ se ferre viderentur;

derentur. Claves conventuum Patronis proprijs quotannis resignare, Fratribus præcepit; ut nullum super ipsos habere dominium intelligerentur: tunica, qua sola dives erat, omnium vilissima operiebatur, ita ut morti proximus aliam deteriore, quam enixè petebat, invenire non potuerit: novam nunquam gestavit, calceamentis neque infirmus uti voluit. Egere se etiam necessarijs summè lætabatur dicere solitus; minimè pauperis nomine dignum esse, cui necessaria quandoque non deessent. Aliquando à docto, ac religioso quodam viro interrogatus, quare habitu deposito nudus consisteret: manu tunicam ex arbore pendentem [ut siccaretur] indicans respondit: Pater si quidquam in hoc culpæ est, cum Evangelio potius adscribe; quod nos unica tantum tunica contentos esse præscripsit.

R. Virtute multa.

Lectio vi.

Virginitatem summo animi ardore colens, à primæva ætate illibatam servavit. Per multos annos charitatis, aut necessitatis quacunque occasione foeminas alloquens, in alicujus faciem oculos nunquam convertit: imò neque earum vestes, vel leviter conspexit: quam cautellam fratribus suis sedulo commendabat. Cum interdum carnis stimulis, sædisque cogitationibus vexaretur, coram Crucifixi imagine in genua provolutus, divinam pietatem ita deprecari auditus fuit: Ergo ne Deus meus, dum corpus tuum vir-

ginale tot cruciatuum doloribus angitur, ego in meo corpore voluptates, & oblectamenta permittam? ad quæ verba omnis immunda cogitatio exemplo evanescebat: interim ardentiori servandæ puritatis æstu inflammatus propinquo stagno se immergebat, ut sic omnes libidinis igniculos extingueret. In ultimo mortis agone, cum quidam ex socijs pro eo operiendo leviter ipsum manu tetigisset, generosè respondit: ne me tangas fili, adhuc enim in periculo versor.

R. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lect. S. Evangelij secundum Lucam.

Lectio vii.

Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua.

Homil. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura despicienda

Serm. 23.

Regnum velle servum, crimen est, adire periculum, temeritas non timere: Sed hoc ad Christum quantum est? Aut quàm mirum, quod dat suis Regnum, quod sibi servos facit in Dominatione consortes, qui servorum pedes lavat; ut extrema servis serviat servitute? Veniant huc, veniant qui discutiunt potestatem ejus, & tunc de ejus qualitate contendant, cum potuerint tantam capere, loqui, æstimare pietatem: nec jam calumnientur, si se in nostro corpore Patre minorem dicat, qui non dicto, sed facto cum pedes lavat servorum, se

G

sub-

subdidit, & subiecit pedibus servu-
lorum.

℞. In magna siccitate.

Lectio viij.

Sed ad cæpta redeamus: Nolite
timere pusillus grex, quia com-
placuit Patri vestro dare vobis Reg-
num. Ecce qui dat, dare loquitur
Patrem: nunquid largitatem suam
denegat, sic dicendo: absit, non potes-
tatem minuit, sed pandit affectum
sic dicendo: non distantiam facit,
sed Patris, suamque voluntatē mon-
strat, firmat unitatem. Quod autem
dixit, complacuit, & non dixit; pla-
cuit, munus edocet Trinitatis: Noli-
te timere pusillus grex, quia com-
placuit Patri vestro dare vobis Reg-
num. Post tãtam ergo Dominus lar-
gitatem, post suam gratiam tibi co-
piosiùs collatam, abjecta, & vilia pe-
culia servitutis jubet abicere reg-
naturum.

℞. Domine Jesu Christe.

*Nona Lectio legitur de S. Hilarione Abbate,
& commemoratio in Laud.*

Die xxij. Octobris.

Quarta die infra Oct. S. PETRI.

*In primo Nocturno Lectiones de Scriptu-
ra occurrente.*

In secundo Noct. Lectio iv.

Mira contra calumnias patien-
tia, & in adversis constantia à
Deo insignitus fuit: sæpe non verbis
tantum, sed & verberibus impetitus,
in Cœlum oculos attollens pro per-
sequentibus, & calumniantibus ex-
orabat. In gravissimis contumelijs si-
bi illatis sæpè ad Deum conversus

tunc verè se cognitum, ac rectè con-
tra se homines insurgere, prout me-
rebatur, dictabat. Atrocem pertinacis
mulieris injuriam, & injectum capiti
vulnus non modo patientissimè to-
leravit, verùm etiam flexis coram ea
genibus culpam, quam non patrarat,
humillimè deprecatus est. Eiusdem
constantia virtus in tolerandis infir-
mitatibus præcipuè enituit, iisdem
quasi continuo afflictus remedia, vix
ab obedientia coactus, ijs adhiberi
permisit. Cum pedes in saxa, caput
ad portarum limina offenderet, ro-
sas esse pœnas illas, & nihil omninò
ex eis se commoveri, constanter
respondebat. Tam admiranda hujus
tolerantia exempla fuere, ut jurati
testes in processu Canonisationis de-
posuerint, vix describi omnia posse,
quæ S. Vir pro amore Christi pa-
tienter sustinuit. ℞. Minister Christi
fuit.

Lectio v.

Pœnitentiæ admirabile portentū
mundo apparens, assiduum ab-
sinentiæ rigorem strictissimè serva-
vit, pane solum duro contentus: cui
diebus festis herbas, & legumina sine
condimento edebat, & interdum ci-
nere, & absynthij amaritudine sapo-
rem alterabat. Tres, atque etiam oc-
to dies sine cibo, dulciori orationis
pabulo refectus, transegit: nusquam
vino usus, vix aquam ad satietatem
degustabat. Per horam tantum, & di-
midiam somno indulgens, numquã
membra extensa ad quietem com-
posuit; sed ligno parieti infixio caput
leviter inclinando, velut infensum
hostem somnum fugabat. Asperrimis
fla-

flagellis bis noctu usque ad sanguinis effusionem corpus affligebat, adeo ut ad eorum strepitum, alij expergefacti exhorrescerent. Bracteam ferream viginti annis corpori inhaerentem; teste S. Theresia, quae ob carnis nimiam extenuationem, & maciem, aridis arborum radicibus eum comparavit.

¶. Virtute multa. *Lectio vi.*

A Planta pedis usque ad verticem capitis, nulla in ejus corpore sanitas apparebat. Pedes nudi aut spinarum, aut saxorum offendiculis quotidie sauciabantur: iisque sanandis, unguenta admitti non sinebat. Caput nunquam obtegere solitus, aut Solis aestu adustum, aut gelu, niveque aspersum habebat: adeo ut crines, & supercilia frigore concreta evellere opus esset. Medius inter portam, & fenestram, aeris inclementiam hyemali tempore in genua procumbens excipiebat, donec totus obriguisset. Interdum habitu deposito piscinae gelu concretae sese immergebat. Cujus admirandae austeritatis vestigijs ejus socij adhaerentes, eo animi ardore tam immanibus afflictionibus corpus suum macerabant; ut illo spectaculo Urbium cives plurimum atterriti, ad Monasteria convolarent, eos enixè deprecantes, ut à tanto rigore sibi parcerent.

¶. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo tempore; Dixit Jesus Discipulis suis; Nolite timere pusillus

Ius grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. El reliqua. Hom. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura dispicienda.

Serm. 23.

Plebèium cultum Regia non admittit potestas, angustus honor non nisi diademate confertur, & purpura: abjicere ergo debet habitum servitutis, qui se Regem credit divinitus consecratum. Hinc est quod Rex supernus illum, qui cum indigna veste Majestatis ejus ausus est intrare convivium, ligari, praecipitari, detrudi in tenebras jussit exteriores: quia deformitas invitati ad invitantis redundat injuriam. Peculia quoque pristinae libertatis jam divitijs, jam Regijs ditatus opibus qui reservat, captivus miseria se nescit esse felicem.

¶. In magna siccitate.

Lectio viij.

Est consuetudinis, est animi felicitas, ut adscitus ad Regnum, quod fuit proprium, quod privatum mox parentibus, mox propinquis civibus indigentibus liberaliter prorogare; ne sit medicus animo, qui censu forte auctus est, & honore. Tali ergo providentia Dominus, consilio tali vilia, & caduca suadet, ut vendamus: ut largiamur, ut donemus, qui in caelesti Regno omnia, quae in Caelo, & quae in terra sunt, volumus possidere, sed si vis servare tuorum pretia praediorum, & saeculorum sorte condita te delectant, fac tibi sacculos, quales ille praecipit, qui jam cupiditatis tuae custos est, & provisor.

R. Domine Iesv Christe.

Lectio ix.

Denique ut vidit, quod dūriter dixit, vēdite, quæ possidētis, mox adjēcit, fācite vobis sacculos, qui non veterāscunt, thesaurum non deficientem in Cœlis. Iterum contristātus est, quia quod habes, in Cælis cogeris collocare: rogo credere Deo tuo, qui servo credis, & magis Deo, quā hōmīni commēda, sed si times, nec quid inde dispērgat pietas largitoris, signa fidei ānulo sacculos tuos, ut tali custōde dōrmias tu securus, quia ubi ille est, ibi locus nullus est furi. Non pōterit tibi tuam pecūniam denegāre, qui tibi omnia sua cōtulit, qui te Regni sui, & honōre ditāvit, & gloria.

Te Deum laudamus.

Die xxiij. Octobris.

Quinta die infra Oct. S. PETRI.

Fit de B. Joanne Capistrano: Duplex. Cum commemoratione Octava.

Die xxiv. Octobris.

Sexta die infra Oct. S. PETRI.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Regina virtutum charitas adeo Sancti Viri cor repleverat, ac penetraverat: ut vocem, qua Dei amor exprimeretur, audire vix unquam posset sine cordis immutatione, suavi ejusdem charitatis incendio exardescens, nec cellæ angustijs retineri, nec cordis anxietates pati suf-

ficiens, in campos, & hortos properabat, ut aeris refrigerio æstum temperaret. A Christi præsentia diutiùs abesse non sustinens, ab horto subito impetu raptus per aera sæpius coram Altari se sistebat. Quoties de hoc divino amore in privatis colloquijs; vel in concionibus sermonem instituebat, verba tam fervida, ac ignita erant: ut audientes ad devotionem mirè inflammarentur, ac ipse sensibus omnino destitutus, coram ipsis in dulcissima extasi suspenderetur. Cuidam eum interroganti, quare oculos ferè nunquam attolleret? Respondit: qui Deum suum in corde gerit, omnia visibilia contemnit.

R. Minister Christi fuit.

Lectio v.

Hæc autem charitas non solum ipsum per devotionem sursum agebat in Deum, & per compassionem transformabat in Christum: verum etiam per condescensionem ad proximum inclinabat. Difficilima per sæpè itinera arripiebat, ut Civium, familiariumque suorum animos reconciliaret. Constitutis in aliqua gravi tribulatione etiam per miraculum apparens eosdem consolabatur. Erga Cœnobij sui ægrotos, peculiaris sollicitudinis officia, quanvis humillima, exercebat: alijsque in necessitate publica laborantibus succurrebat: ad Monasterij portam medicis ministrare, quin etiam eorum capita, & membra sordida abluere, indumenta resarcire, ac lavare, pleraque alia charitatis officia illis exhibere frequentiùs consuevit. De alienis

nis factis Fratres suos judicare, aut
cēforis munus agere nunquam per-
misit: neque eos, qui de suæ Refor-
mationis contradictoribus conque-
rebantur, audire volebat: sed eos hor-
tabatur, ut pro illis tanquam pro be-
nefactoribus divinam clementiam
implorarent.

R. Virtute multa.

Lectio vi.

Mirabiles Apostolicus hic pæ-
nitentiæ Præco, potens opere,
& sermone fructus retulit pro ani-
marum salute; sacrū dumtaxat Co-
dicem deferens, ex quo suæ ptædica-
tionis argumenta unice deprome-
bat. Nec tantum verbi Dei efficacia,
sed & proprii vultus pallore obsti-
nata corda hominum ad Dei amorē
cōvertebat: sollicitus eligere motiva
sermonum aspera, atque in vitijs re-
prehendendis vehementiora: quibus
ex Redemptionis nostræ memoria
lenimenta suaviora abduceret. In sa-
crarum litterarum profunda intelli-
gentia, atque in difficillimis Theolo-
giæ locis explicandis singularis ejus
scientiæ donum illuxit: quod expe-
rimento comprobarunt nonnulli Vi-
ri docti, qui antea ejus famam parvi
pendebant. Exinde factum est, ut in
pluribus sæcularium domibus, eo
duce nova oratoria aperirentur, in
quibus assiduæ preces, de rebus divi-
nis colloquia miscebantur. Inde mi-
rus animarum profectus in ijs Re-
gionibus dimanavit.

R. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lect. S. Evang. Secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

IN illo tempore: Dixit Jesus Dis-
cipulis suis: Nolite timere pusil-
lus grex, quia complacuit Patri ve-
stro dare vobis Rēgnum. Et reliqua.
Hom. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura despicienda.

Serm. 25.

Hodie Dominus Evangelici gre-
gis pusilla, & tenera primordia,
quām blanda exhortatione sit conso-
latus, audistis: Nolite timere pusil-
lus grex, quia complacuit Patri ve-
stro dare vobis Regnum. Aufert spes
anxias, dubios tollit evētus, omnem-
que propellit, & excludit timorem,
quando in exordio ipso Regnum
nascentibus pollicetur: quoniam cō-
placuit Patri vestro dare vobis Reg-
num. Quis de victu, quis de vestitu,
quis de plebeio censu, & verbalis
cespitis utilitate suspirat? De regno
certus, de dominatione securus, satis
sibi invidet, qui elevatus ad summa,
ipse se ad humilia dejicit, ad egena
deponit.

R. In magna siccitate.

Lectio viij.

Sed scire convenit, Pater iste quis
est, vel qualis est; vel quod Regnū
filijs suis repromittit. Quis sit iste
Pater, quotidie te confitente cognos-
cis, cum clamas: Pater noster, qui es
in Cælis: qualis autem sit, ipsa ope-
rum magnitudine pervidisti, Ex ni-
hilo fecit Cælum, terram solidavit
ex liquido, montes statuit ad staterā,
maria intra legitimos terminos sola
præ-

præcepti auctoritate conclusit. Verum si Regni quod promittit pusillis, desideras noscere qualitatem, ipse aperit, sic dicendo. Sinite parvulos venire ad me, talium est enim Regnum Cælorum.

R. Domine Jesu Christe.

Lectio ix.

Esse in Cælo mirum est, in Cælo vivere est Majestatis: jam regnare in Cælo quanti sit, sensus definit æstimare mortalis, & tamen homo quod æstimare non potest, percepisti, Apostolo sic dicente: Quod oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus diligentibus se? Et quod temereri dubitas, habere te, & possidere, jam cogaris confiteri. Quid ergo cum terra illi, qui possidet Cælum? Quid illi cum humanis, qui adeptus est jam divina? Nisi fortè placent gemitus, eliguntur labores: amantur pericula, pessima mors delectat, & illata mala, bonis sunt gratiora collatis. Te Deum laudamus.

Die xxv. Octobris.

Septima die infra Oct. S. PETRI.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrentes.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Asiduo altissimæ contemplationis pabulo refectus, præclarum de oratione Tractatum propria experientia, & Dei illapsu edoctus conscripsit. Singulari devotionis reverentia venerabile Eucharistiæ Sacramentum prosecutus eo spiritus ardore sacrum Mysterium perage-

bat: ut plures ejus celebratione magis ad pietatem, dum persæpè in extasim raperetur, quàm aliorum sermonibus se commotos fuisse profiterentur. Hanc devotionem Dominicæ Passionis meditatione summo perè fovebat, pro qua ubique, & præcipuè in locis eminentioribus Cruces erigi curavit, ut ad bajulandam Christi Crucem invitaret, animaretque. In conventu Pedrosi, Calvarij quandam imaginem, ad vivum exprimi fecit: ubi persæpè ante Crucem brachijs expansis juxta morem ferventer orans totus in eum transformabatur, cum quo crucifigi ardentissimè cupiebat.

w. Minister Christi fuit.

Lectio v.

Accessit ad hanc altissimi spiritus unionem, mira ejusdem corporis elevatio; dum in Choro orans, & in Dei contemplatione absorptus, aliquando usque ad laquearia spiritus ardore: sæpè ad radices arborum in genua provolutus, supremos ramos, velut avis volando contingeret: in itineribus contemplationi intentus multis à solo palmis elevari à viatoribus visus fuit. Semel Crucem in horto Pedrosi devotis oculis contemplantem sursum ferri, & in aere coram ipsa suspendi: lucidissimos quoque ex oculis radios in eandem Crucem emittentem, candidamque nubem caput ejus circundantem, totam in super viciniam eo splendore illustratam obstupescentes Fratres conspexerunt. Non semel Christi Salvatoris presentia perfrui promeruit: Vir-

go quoque Deipara se ei visendam exhibuit, & S. Franciscus, alijque Spiritus cælestes cum concive suo familiariter colloquebantur.

℞. Virtute multa.

Lectio vi.

Prophetiæ dono illustris, quæ vè-
tura erant, prænuntiabat. Quen-
dam adolescentem benedictionem
suam enixè efflagitantem, cum ab
Urbe quàm primum recedere de-
crevisset, de gravi discrimine, quod
illi imminebat, in hæreticam scilicet
quamdam opinionem incidendi,
præmonuit. Scholarem alium respi-
ciens, mundo quam primum renun-
taturum, sacrumque Religionis ha-
bitum suscepturum divinitus agno-
vit. Eodem superno lumine intima
conscientiarum scrutabatur, ac mi-
raculosè (cum longè distaret) poeni-
tentibus suis interdum se se visendū
præstabat, dulciq; colloquio inqui-
tos eorum animos sedabat. Infusam
hanc Sancto Viro divinorum cog-
nitionē comprobavit Deus in admi-
randa illa novi syderis apparitione,
cum ipse Urbem Avilam ad conso-
landam Sanctam Theresiam primum
accessisset: & in candidissimæ illius
columbæ visione, quæ caput ejus
circumvolitans, humeroque deinde
residens rostrum auri immisit, quasi
cælestem ei doctrinam dictare mon-
strasset. ℞. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evang. Secundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus Dis-
cipulis suis: Nolite timere pusil-

156
lus grex, quia complacuit Patri ve-
stro dare vobis Regnum. Et reliqua.

Hom. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura despicienda.

Serm. 25.

Videamus; quod dat Pater tan-
tus, consilium regnaturis. Ven-
dite, quæ possidetis, & date eleemo-
synam: si victuros vos, si regnuros,
si vos jam divites esse creditis in su-
pernis, ubi futuri, quo migraturi, ubi
regnaturi estis vos, illa quæ vestra
sunt, jam præcedant, opes miseras cū
misericordia commutate, quæ hu-
mana sunt, in divina convertite. Et
ne cui forsan deesset evictio ad por-
tanda illa, quæ dimittitis, angariatus
est pauper: ferunt pauperes onera
nostra, & volentes ferunt, quia tali
non deprimuntur pondere, sed le-
vantur.

℞. In magna siccitate.

Lectio viij.

Ecce docet avaritiam, qui cæpe-
rat suadere contemptum. Facite
vobis sacculos, qui non veterascunt:
& qui thesaurizantes temporaliter
arguebat, ad totum cupiditatis fomi-
tem jubet sacculos sine fine perquiri.
Christe, quo te pertrahit amor tuo-
rum? Ut avarum lucrifacias, facis
eum, quod desiderat: non quod oportet
audire, sacculos imperas, æternos
thesauros, qui non deficient, vis pa-
rari; ut avarus, dum consueta percur-
rit ad lucra, aut virtutem capiat. aut
à virtute capiatur, verè Pater es, qui
cum tuis quibuscunque parvulis sic
agis.

℞. Domine Jesu Christe.

Nona

Nona Lectio legitur de Sanctis M. Chry-
santho, & Daria cum commemoratione in
Laudibus.

Die xxvi. Octobris.

Octava S. PETRI. Duplex.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura
occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Confirmavit quoque Deus in-
signem servi sui sanctitatem in-
numeris miraculis. Aliquando nives
é Cœlo decedentes, mirabiliter in ae-
re suspensæ in modum testudinis te-
ctum quoddam ei efformarunt, sub
quo noctis, ac tempestatis incom-
moda securior evasit. Dum sacra in-
terdum in apertó campo perageret,
solum illud loci spatium [ubi Popu-
lus Missæ præsens erat] nec aquæ
quidem gutta, nec venti minima vis
attingere ausa fuit. Alias pluvia de
Cœlo cadente siccis vestibibus per pu-
blicas vias incessit: in magna siccita-
te precibus suis copiosum á Deo im-
brem obtinuit. Baculum suum, ut
Fratrum occurreret necessitati, devo-
té terræ insigens, mox divina virtu-
te fructiferum reddidit: rapidos flu-
vios siccis pedibus pluries pertransi-
vit. Accensum ignem in quodam
Conventu per flammam ipsas inno-
xius incedens sine mora extinxit.
Sicque sanctificatis Viri sancti sensi-
bus omnia elementa obsequium
præstiterunt. & Minister Christi fuit.

Lectio v.

Plures gravi morbo laborantes á
mortis discrimine revocavit. De-
mersum in puteo infantem, corda

qua cingebatur, in eum locum de-
missa mirabiliter extraxit. Mulieris
oculos luce orbatos leviter tangens,
data ei benedictione, protinus illu-
minavit. Iter faciens sæpius socijs
lassitudine confectis compatiens, op-
portunam eis escam, & aquæ fontem
á Deo impetravit. Fœminam quan-
dam á Dæmone per multum tempo-
ris deceptam de prava illa consue-
tudine, quam cum maligno tentato-
re ignoranter habuerat, commone-
fecit; atque audita ejus confessione
eam, pluresque alios vexatos á spiri-
tibus immundis liberavit. Hinc ma-
ximus Populorum ad eum fiebat
concurfus, ipsumque tanquam ho-
minem a Deo missum, novumque
Apostolum acclamabant.

R. Virtute multa.

Lectio vi.

Tandem post multos labores, ac
diuturnas infirmitates, quas
semper constanti pertulit animo, an-
no Domini millesimo quingentesi-
mo sexagesimo secundo, cum annū
sexagesimum tertium perageret, A-
renis gravi morbo decumbens, Fra-
tres suos ad paupertatis extremæ
cultum obnoxie cohortatus est. A
Deipara, & a S. Joanne Evangelista
visitari, atque ab ipsa Augustissima
Trinitate sibi in maxima claritate
apparente ad cœlestes nuptias invi-
tari promeruit. Demum Psalmo Læ-
tatus sum in his, quæ dicta sunt mi-
hi, in domum Domini ibimus, cum
ingenti cordis exultatione recitato:
pauló post humi in genua procum-
bens, ea quam prædixerat hora, in

Do-

Domino sancte obdormivit Eodem tempore S. Theresiæ magno splendore coruscans apparuit, se que ad requiem pergere, & felicem esse penitentiam, quæ tantam sibi promeruerat gloriam, indicavit. Ejus corpus in Ecclesia Fratrum Discalceatorum S. Francisci Arenis depositum singulari populorum veneratione inuisitur. Tandem plurimis fulgentem miraculis Clemens Papa IX. anno Domini millesimo sexcentesimo sexagesimo nono in Sanctorum numerum retulit.

R. Cum introisset.

IN III. NOCTURNO.

Lectio S. Evang. secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex, quia complacuit Patri vestro dare vobis Regnum. Et reliqua. Homil. S. Petri Chrysol. Episc.

De terrenorum cura despicienda.

Serm. 25.

Domine tu vidisti, quia in thesauris tota fides, tota spes in sacculis sit avaris, & ideo imputribiles in Cælo sacculos vis parari, ut qui te non sequitur ad Cælum, sequatur saltem sacculos suos. Avare, fac tibi sacculos, & fac jubente Deo, quia votis tuis annuit divina Majestas: sed fac tibi sacculos erogando, quia quidquid pauper acceperit. Pater cælestis suscipit, & ubi recondit? in Cælo. Et ne forte perdidisse te doleas, vel usuram centuplum in cælesti fœnore recipies, quidquid in Cælum paupere transmiseris perferente.

R. In magna siccitate.

Lectio vij.

U Sura mundi centum ad unum, Deus unum accipit ad centum: tamen homines cum Deo nolunt habere contractum. Sunt forsitan de cautione solliciti, Quare? Nonne homo homini exiguæ chartulæ obligatione constringitur? Deus tot, & tantis voluminibus cavet, & debitor nõ tenetur? Sed dicis, estò quod debitor, quo exigente restituet? Se ipso: quia non potest ille metiri, idem ipse est, & executor, & debitor. Non erit in reddendo durus, qui profusus est in largiendo: crede homo Deo, quod tibi Deus dedit, maiora reddere vult, cum vult debere largitor.

R. Domine Jesu Christe.

Nona Lectio legitur de S. Evaristo Papa & Mart. cum commemoratione in Laudibus.

DIE XXI. OCTOBRIS.

In Festo S. Ursulae & Soc ejus XI. mill. Virg & Mart. Duplex.

Omnia de Communi Virg. & Mart. exceptis, Oratione, qua sumitur in Brev. Rom. xxi. Octob. & Antiphona. ut in Communi Virg. & Mart. cum Commemoratione Octava.

In primo Nocturno Lect. de Script. occur.

In ij. Noct. Lectio iv.

Gratiano Imperatore, Flavius Clemens Maximus, Romani exercitus in Britannia Dux, arrepta tyrannide, Imperator a militibus acclamatur. Inde copias in Gallias trāmittens, ab infensis Gratiano legionibus exceptus Imperium sibi cor-

H

roborat.

roborat. Cumque Armoricorum uberem regionem, ejectis antiquis, habitatoribus Britannicis, militibus, quos secum duxerat, divisisset: quo, novas colonias propagaret in posteros, Connani Britannici Reguli, quæ Britannorum ducem habebat in exercitu, consilio missa legatione in Britanniam, singulis militibus novis colonis, singulas virgines conjugio fœderandas postulat.

R. Propter veritatem, &c.

Lectio v.

HAud visa Britannia Regulis absurda petitio: unde in gratiam novi Imperatoris, & quod filias suas non nisi gentilibus suis, iisque donatis nova provincia prædivitibus honestissime collocandas scirent: pro numero militum, totidem delectæ sunt Virgines, omnes numero undecim mille: quarum Princeps erat Ursula Dionoci Cornubiæ Regis filia, despõsata Connano Duci Britannorum militum in exercitu Maximi. Cunctæ igitur Londini collectæ, impositæ sunt invitæ navigijs. Solventes nautæ, dum Armoricorum regionem cogitant, a scæva procella in Germanicum littus dejiciuntur.

R. Dilexisti, &c.

Lectio vi.

Contigit adesse tunc ibi Hunnorum copias, quæ a Gratiano Imperatore adversus Maximum evocatas ferunt. Nacti igitur Barbari præclarum illud Virginum agmen, impotenti libidinis æstu furentes, in eas irruunt. Sed cum hortante Ursula mortem potius oppetere, quam

virginei pudoris jacturam pati, invicti animi vigore decrevissent: Hunni in rabiem immanitatis conversi, ad unam omnes trucidant. Sicque Ursula super comitum suarum, vel ut cælestium margaritarum pretiosum acervum, gloriosa victima procumbens, purpura pro Christo fusi sanguinis decorata, triumphatorem tot Virginum exercitum, geminis, nempe Virginitatis, & Martyrij laureis insignem ducens, cælum victrix intravit. Quarum corpora Colonienfes summo honore condiderunt: earumque illustrem agonem Christianus orbis florenti semper memoria celebrat.

R. Afferentur, &c.

IN III. NOCTURNO.

Homilia in Evangelium, Simile erit regnum cœlorum decem virginibus, &c. ut in Comm. Virg.

Cum nona Lectio S. Hilarionis Abb. & ex duabus sit una. commorat. oct. & S. Hilarionis Abb.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

In festo S. Salomeæ Virg.

Duplex.

Omnia de cõmuni Virg. primo loco. cū commemorat. Oct. S. Didaci.

DIE XXVI. NOVEMBRIS.

In festo omnium sanctorum Ordinis Minorum. Duplex 2. class.

Ad Vesp. Antiph.

Vidi turbam magnam, cum reliquis de laudibus.

Psal. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, & loco ultimi Psalm. Laudate.

Dominum omnes gentes

ECce ego Joannes vidi alterum Angelum ascendentem ab ortu Solis, habentem signum Dei vivi, & clamavit voce magna quatuor Angelis, quibus datum est nocere terræ, & mari dicens, nolite nocere terræ, & mari, neque arboribus, quoad usque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum.

Hymnus.

Placare, Christe, servulis,
Quibus Patris clementiam
Tuæ ad Tribunal Gratiae
Patrona Virgo postulat.
Vos purpurati Martyres,
Vos candidati præmio
Confessionis, exules
Vocate nos in patriam.
Chorea casta Virginum,
Et quos Eremus incolat
Transmisit astris, Coelitem
Locate nos in sedibus.
Auferte gentem perfidam
Credientium de finibus;
Ut unus omnes unicum
Ovile nos Pastor regat.
Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna sæcula. Amen.

☩. Orate pro nobis omnes sancti ordinis Minorum.

☩. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat Antiph.

Triumphantium Martyrum victor exercitus, Sanctorum Confessorum Sacer Conventus, Beatorum Fratrum nobilis Cætus, Virgines Domini,

Sanctæque Mulieres, & Seraphic Minorum instituti cultores omnes intercedite pro nobis Alleluia.

Oratio.

OMnipotens sempiterne Deus, qui Ecclesiam tuam varijs Sanctorum splendoribus semper illustras, protegis, atque conservas; concede propitius, ut B. Francisci, & Sanctorum filiorum ejus, quorum omnium merita nos sub una tribuisti celebritate venerari, precibus; & hic ab omnibus mundemur offensis, & in futuro, gloria perfruamur æterna, Per Dominum, &c.

Com. S. Catharina V. & Mart.

Ad Matut. Invitat.

REgem Regum Dominum venite adoremus; * Quia ipse est corona Sanctorum omnium.

Pf. Venite exultemus.

Hymn. Placare. ut supra in Vesp.

Antiph. Novit Dominus viam Justorum, qui in lege ejus meditantur die, ac nocte.

Pf. Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum.

Antiph. Mirificavit Dominus Sanctos suos, & exaudivit eos clamantes ad se.

Pf. Cum invocarem.

Antiph. Admirabile est nomen tuum Domine, quia gloria, & honore coronasti Sanctos tuos, & constituisti eos super opera manuum tuarum.

Pf. Domine Dominus noster.

☩. Lætamini in Domino, & exultate justi.

☩. Et gloriamini omnes recti corde.

De libro Apocalyps. B. Joannis A-
postol. Cap. 7.

Lectio i.

ECce ego Joannes vidi alterum
Angelum ascendentem ab ortu
Solis, habentem signum Dei vivi: &
clamavit voce magna quatuor An-
gelis, quibus datum est nocere terre,
& mari, dicens: nolite nocere terræ,
& mari, neque arboribus, quoad usq;
signemus servos Dei nostri in fron-
tibus eorum. Et audivi numerum
signatorum, centum quadraginta
quatuor millia signati, ex omni tri-
bu filiorum Israel.

ꝛ. O Patriarcha Pauperum Francis-
ce, Tu Seraphicæ militiæ currus, &
auriga: Tu humilis Minorum fami-
liæ Pater amantissimus: Tu pusilli
gregis Pastor vigilantissimus: * Tuis
hic decertantibus adsta militibus,
tuorum gementium respice filiorum
preces: Gregi tuo periclitanti provi-
de, nam incresecunt gemitus ovium
tuarum.

ꝛ. Tu, qui in sacro tuo corpore re-
demptionis nostræ signa ab ipso Re-
demptore suscipere meruisti. Tuis
hic decertantibus.

Lectio ii.

Post hæc vidi turbam magnam,
quam dinumerare nemo pote-
rat, ex omnibus gentibus, & populis
& linguis stantes ante thronum, &
in conspectu Agni, amicti stolis albis
& palmæ in manibus eorum; & cla-
mabant voce magna dicentes: salus
Deo nostro qui sedet super thronum
& Agno. Et omnes Angeli stabant
in circuitu throni, & seniorum, &

quatuor animalium: Et ceciderunt
in conspectu throni in facies suas, &
adoraverunt Deum, dicentes: Amē.
Benedictio, & claritas, & sapientia,
& gratiarum actio, honor, & virtus,
& fortitudo Deo nostro, in sæcula
sæculorum, Amen.

Tu autem, &c.

Resp. Clara Francisci filia dignissima,
Virgoque purissima, omni sæculi va-
nitate, ornatuque contempto, Evan-
gelica Minorum tanquam pretiosa
inventa margarita, carnali spreto cō-
nubio, * Castitatis per orbem cultū
propagavit.

ꝛ. Christo conjuncta sponso innu-
meras illi generat Virgines Virgo
filias. ꝛ. Castitatis per orbem cul-
tum propagavit.

Lectio iii.

ET respondit unus de senioribus,
& dixit mihi: hi, qui amicti sunt
stolis albis, qui sunt? & undē vene-
runt? Et dixi illi: Domine mi, tu
scis. Et dixit mihi: hi sunt, qui vene-
runt de tribulatione magna, & lave-
runt stolas suas, & de albaverunt eas
in sanguine Agni ideo sunt ante
thronum Dei, & serviunt ei die, ac
nocte in templo ejus: Et qui sedet in
throno habitabit super illos: non e-
suriunt, neque sitient amplius, nec
cadet super illos Sol, neque ullus æs-
tus, quoniam Agnus, qui in medio
throni est reget illos, & deducet eos
ad vitæ fontes aquarum: Et abster-
get Deus omnem lacrymam ab ocu-
lis eorum.

Tu autem Domine.

Resp. Propter testamentum Domini,
&

& leges paternas Sancti Dei persti-
terunt in amore fraternitatis: * Quia
unus fuit semper spiritus in eis, &
una fides. Ecce quam bonum, &
quam jucundum habitare fratres in
unum. Quia unus fuit. Gloria Patri.
Quia unus fuit.

IN II. NOCTURNO.

Antiphona.

Domine, qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, & requiescent in monte sancto tuo.

Pf. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo.

Antiph. Hæc est generatio quærentium faciem Dei Jacob.

Pf. Domini est terra *Antiph.* Lætami in Domino, & exultate Juste, & gloriamini omnes recti corde.

Pf. Beati quorum remissæ sunt iniquitates.

Vers. Exultent juste in conspectu Dei

Resp. Et delectentur in lætitia.

Sermo S. Joannis Chrysostomi.

Lectio iv.

Qui Sanctorum merita religiosa charitate miratur, quique justorum glorias frequenti laude colloquitur, eorum mores Sanctos, atque justitiam imitetur: quoniam quæ delectat Sancti alicujus meritum, delectare debet par circa cultum Dei obsequium. Quare aut imitari debet, si laudat; aut laudare non debet, si imitari detrectat: ut qui aliû laudat, laudabilem se reddat. Et qui Sanctorum merita admiratur, mirabilis ipse vitæ sanctitate reddatur. Nam si propterea justos, fidelesque

diligimus, quod in ipsis justitiam, fidemque suspicimus: possumus nos quoque, esse quod sunt, si facimus ipsi quod faciunt.

Tu autem Domine.

Ps. Sacerdotes Dei Benedicite Dominum: * Sancti, & humiles corde laudate Deum.

Ps. Qui diligitis Dominum, lætami in Domino, & exultate in laudibus ejus.

Sancti, & humiles.

Lectio v.

Nequè enim difficile nobis est, quod ab ipsis geritur, imitari, cum sine precedenti exemplo ab antiquis talia gesta conspiciamus: ut non ipsi aliorum æmuli redderentur, sed æmulandæ virtutis se ipsos nobis præberent exemplum: ut dum nos ex ipsis, & ex nobis alij proficiunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclesia Sancta laudetur. Unde ab origine Mundi innocens Abel occiditur. Henoc Deo placens transferitur, justus Noe invenitur, Abraham fidelis probatur, Moyses mansuetus dignoscitur, Jesus castus, David lenis Elias acceptus, Daniel Sanctus, tres pueri victores redduntur.

Tu autem Domine.

Ps. Sapientiam ipsorum narrent populi. * Et laudem eorum nunciet Ecclesia.

Ps. Nomen eorum requiretur a generatione in generationem. Et laudè.

Lectio vi.

Apostoli discipuli Christi credentium magistri habentur: è quibus eruditi Confessores fortissimi pug-

pugnant, Martyres perfecti triumphant, & Christiani semper exercitus diabolum Deo armati debellant, in istis semper pares virtutes, dissimiles pugnae, gloriosae victoriae. Unde tu Christiane, delicatus es miles, si putas te posse sine pugna vincere, sine certamine triumphare. Exere vires, fortiter dimica, atrociter in praelio isto concerta. Considera pactum, conditionem attende, militiam nosce; pactum quod spondidisti, conditionem qua accessisti, militiam cui nomen dedisti. Tu autem Domine.

R. Sint lumbi vestri praecincti, & lucernae ardentes in manibus vestris. * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum quando revertatur a nuptijs.

V. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

IN III. NOCTURNO.

Añā. Timete Dominum omnes Sancti eius, quoniam nihil deest timentibus eum: Ecce oculi Domini super justos, & aures eius ad preces eorum. *Pf.* Benedicam Dominum in omni tempore.

Añā. Domine spes Sanctorum, & turris fortitudinis eorum, dedisti hereditatem timentibus nomen tuum; & habitabunt in tabernaculo tuo in saecula.

Pf. 60. Exaudi Deus deprecationem meam: * intende.

Antiph. Qui diligitis Dominum, laetamini in Domino, & confitemini memoriae Sanctitatis eius.

Pf. Dominus regnavit, exultet terra. *V.* Justi autem in perpetuum vivent.

R. Et apud Dominum est merces eorum.

Lectio Sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12. D.

IN illo tempore: Dixit Jesus Discipulis suis: Nolite timere pusillus grex quia complacuit Patri vestro dare vobis regnum. Et reliqua.

Homilia S. Bonaventurae Episcopi.

Comment. sup. Lucam. 12.

Pusillus grex dicitur respectu multitudinis reproborum: Multi sunt vocati, pauci vero electi. Vel pusillus ratione modicitatis propriae: Videte vocationem vestram, quia non multi sapientes secundam carnem, non multi potentes, non multi nobiles: Sed quae stulta sunt Mundi, elegit Deus, ut confundat sapientes; & infirma Mundi elegit Deus, ut confundat fortia: Et ignobilia Mundi, & contemptibilia elegit Deus, & ea, quae non sunt, Ut ea, quae sunt destrueret, ut non gloriaretur omnis caro in conspectu eius; Vel pusillus ratione humilitatis voluntariae: Vos greges mei, greges pascuae meae, homines estis, & ego Dominus Deus Vester; est enim Deus humilium: Magna potentia Dei solius, & ab humilibus honoratur: Et talibus promittit Deus regnum. Sinite parvulos, & nolite eos prohibere ad me venire, subjungitur; talium est enim Reg-

Regnum Cœlorum, ideò subdit:
Quia complacuit patri vestro dare
vobis regnum, Humilem Spiritu sus-
cipiet gloria, & ideò, qui humiliatus
fuerit, erit in gloria. Tu autem Do-
mine.

¶ Media nocte clamor factus est:
Ecce sponsus venit, exite obviam ei.
¶ Prudentes Virgines aptate vestras
lampades, Ecce Sponsus.

Lectio viij.

HÆc autem super excellentia
Regni promissi inducit spem,
& inducendo spem, inducit securita-
tem, & per hæc aufert pusillanimita-
tem timoris, & ardorem cupiditatis.
Sicut egentes, multos autem locu-
pletantes, tanquam nihil habentes,
& omnia possidentes. Solum enim
illud Regnum est vera cordis pos-
sessio, quæ cor implet, & auferri non
potest, quia intus est. Ecce Regnum
Dei intra vos. Et nota, quod Patri
complacuit pusillis; idest pauperibus
spiritu, dare Regnum gloriæ, Unde
Matthæus Beati pauperes spiritu,
quoniam ipforum est Regnum Cæ-
lorum, quia tales desiderant æterna:
Desiderium suum iustis dabitur. Et
in Psalmo, desiderium pauperum ex-
audivit Dominus; Quoniam con-
temnunt temporalia. Qui reliquerit
domum, vel fratres, aut sorores, aut
patrem, aut matrem, aut uxorem, aut
filios, aut agros propter nomen meum,
centuplum accipiet, & vitam eter-
nam possidebit.

Tu autem Domine.

¶ Date eis de fructu manuum sua-

rum: * Et laudent eas in portis ope-
ra earum.

¶ Propter veritatem, & mansuetu-
dinem, & iustitiam. Et laudent.

Nona lectio de S. Petro Alexandrino:

Te Deum Laudamus.

Ad laudes, & per horas.

Añã. Vidi turbam magnam, quam di-
numerare nemo poterat ex omnibus
gentibus, stantes ante thronum.

Pf. Dominus regnavit cum rebus, &c.
ut in Dominica.

Añã. Et seniores stabant in circuitu
throni, in facies suas, & adoraverunt
Deum.

Añã. Redemisti nos Domine Deus in
sanguine tuo ex omni tribu, & lin-
gua, & populo, & natione, & fecisti
nos Deo nostro Regnum.

Añã. Benedicite Dominum omnes e-
lecti eius agite dies lætitiæ, & con-
fitemini illi.

Añã. Hymnus omnibus Sanctis eius,
filijs Israel populo appropinquanti
sibi gloria hæc est omnibus sanctis e-
jus.

Cap. Ecce ego Joannes vidi, &c. ut
supra. *in Vesp.*

Hymnus.

Salutis æterne dator,
Jesu redemptis subveni:

Virgo parens clementiæ

Dona salutem servulis.

Cohors triumphans Martyrum,

Almus Sacerdotum Chorus,

Et Virginalis castitas

Nostros reatus abluant.

Quicumque in alta Siderum

Regnatis aula Principes,

Favete votis supplicum,
 Qui dona Coeli flagitant.
 Virtus honor, laus, gloria
 Deo Patri cum filio,
 Sancto simul Paraclito,
 In saeculorum saecula Amen.
 V. Orate pro nobis, ut supra, & c.

Ad Benedictus Antiph.

Te candidatus Martyrum exercitus:
 Te gloriosus Pontificum Chorus: Te
 Beatus Confessorum cætus: Te lau-
 dabilis Minorum numerus: Te om-
 nes Sancti, & electi voce confitentur
 unanimes: Beata Trinitas, unus Deus.

Oratio ut supra.

Commemoratio S. Petri Episc. & Mart.

Ad Primam Ad Abs. Cap.

Hi sunt, qui venerunt, ut infra ad No-
 nam.

Ad Tertiam Antiph. Et seniores.

Cap. Ecce ego Joannes ut supra.

R. Br. Lætamini in Domino, * & ex-
 ultati justi. Lætamini. V. Et gloria-
 mini omnes recti corde. Et exultate.
 Gloria Patri. Lætamini. V. exultent
 justi in conspectu Dei R. Et delec-
 tentur in læticia.

Ad Sextam Antiph. Redemisti.

Cap. Apoc. 7.

Et audivi numerum signatorum,
 centum quadraginta quatuor millia
 signati ex omni tribu filiorum Israel.
 R. Br. Exultent justi, * in conspectu
 Dei. Exultent. V. Et delectentur in
 læticia. In conspectu. Gloria Patri.
 Exultent. V. Justi autem in perpetuum
 vivent. R. Et apud Dominum
 est merces eorum.

Ad Nonam. Antiph. Hymnus omnibus.

Cap. Apoc. 7.

Hi sunt, qui venerunt ex tribulatio-
 ne magna, & laverunt stolas suas, &
 dealbaverunt eas in sanguine Agni.

R. Br. Justi autem * In perpetuum
 vivent. Justi. V. Et apud Dominum
 est merces eorum. In perpetuum.
 Gloria Patri. Justi. V. Exultabunt
 Sancti in gloria R. Lætabuntur in-
 cubilibus suis.

In secundis Vesp. Antiph.

Vidi turbam magnam. *Ut sup. in laud.*
Psalm Dixit Dominus, *Cui reliquis de*
Dominica. & loco ultimi.

Pf. Credidi. *Cap.* Ecce ego Joannes,
Hym. Placare Christe, servulis, *ut sup.*
 V. Orate pro nobis. Omnes, & c.

ut supra in primis Vesp.

Ad Mag. Antiph. O quam gloriosum
 est Regnum, in quo cū Christo gau-
 dent omnes Sancti, amicti stolis al-
 bis, sequuntur Agnum quocumque
 ierit.

Oratio. ut supra, & c.

MISSA.

Introitus.

GAudeamus omnes in Domino,
 diem Festum celebrantes, sub
 honore Sanctorum Omnium Ordini-
 nis Minorum: de quorum solemni-
 tate gaudent Angeli, & collaudant
 Filium Dei. *Psalm.* Exultate justi
 in Domino; rectos decet collaudatio
 V. Gloria.

Oratio.

Oratio.

OMnipotens sempiternae Deus, qui Ecclesiam tuam varijs Sāctorum splendoribus semper illustras, protegis, atque conservas: concede propitius, ut B. Francisci, & Sāctorum filiorum ejus, quorum omnium merita nos sub una tribuisti celebritate venerari, precibus, & hic ab omnibus mundemur offensis, & in futuro, gloria persuamur aeterna Per Dominum, &c. *Et fit commemorat. S. Petri Ep. & Mart. ut in Missali.*

EPISTOLA.

Ut in Festo Omnium SS. Evang. Nolite timere. Vt in Com. Conf. non Pontif. & dicitur Credo.

OFFERTORIUM.

EXultabunt Sancti in gloria, laetabuntur incubilibus suis, exaltationes Dei in faucibus eorum.

SECRETA

MUnera tibi Domine, nostrae devotionis offerimus: quae & pro tuorum tibi grata sint honore justorum; & nobis salutaria te miserante reddantur. Per Dominum, &c.

COMMUNIO.

Letamini in Domino, & exultate justis, & gloriamini omnes recti corde.

POST COMMUNIO.

Oratio.

DA, quæsumus Domine, fidelibus populis, Omnium Sanctorum Ordinis Minorum Semper veneratione laetari: Et eorum perpetua supplicatione muniri. Per Dominum, &c.

DIE IV. DECEMBRIS.

In festo S. Barbara Virg. & Mart.

Duplex.

Oratio.

DEus qui inter cetera de communi Virg. & Mart.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno. Lectio iv.

Barbara Virgo, Nicomediae in persecutione Julij Maximini passa est. A patre siquidem Dioscoro viro nobili, sed Gentili, in alta, & munita turri, ob egregiam ejus pulchritudinem, custodienda includitur. Ubi balneum, & duas fenestras, quibus lumen exciperetur, in ea fieri jubet: Barbara vero absente patre tertiam addi fenestram, & labri pavementum crucis imagine ornari voluit. Reversus pater, de tertia fenestra quaerit: Virgo occasionem nacta, de Sacrosanctae Trinitatis mysterio multa aperte, & divine disserit, ac pluribus verbis ad salutarem Christi Fidem patrem est cohortata &c. Propter veritatem, &c.

Lectio v.

AT pater, non solum suae impietatis stimulis, sed etiam maximo Caesaris timore adductus, qui Fidem Christi immaniter persequebatur, filiam modis omnibus nititur ad idolatriam revocare. Cumque id consequi non posset, Provinciae Praesidi eam tradit. Qui primum virginem blanditijs aggressus: ubi se nihil vidit efficere, nudam nervis bu-

I bulis

bulis crudeliter caedi: dein, praecutis testulis vulnera perfricari imperat. Post haec, in carcerem truditur, ubi clarissima luce, & Christi Domini praesentia ad reliqua subeunda certamina mirifice confirmatur.

Dy. Dil existi, &c.

Lectio vi.

Sed cum iterum Praefidi sisteretur, & constantior in Fidei confessione persisteret: ferreis unguis dilaniatur: lateribus ardentes faces admoventur; caput ferreis malleis con-

tunditur; mamillae praescinduntur; direptis vestibis ignominiae causa, per publica loca perducitur. Quibus tormentis fortiter, & invicte superatis; tandem a patre impietatis furore amente capite truncata, gloriosum martyrii agonem consummavit. Ab Origine Sacris Literis imbuta fuisse traditur.

Dy. Afferentur, &c.

In tertio Nocturno, Evangelium. Simile erit regnum caelorum decem virginibus, &c. ut in Communi Virginum.

FINIS.

POST COMMUNIO.

Deus, exultans Dominus, fidelibus populus, Orationum sancto- rum Ordinis Minorum semper ve- ritate laetari: Et eorum perse- cutatione triumphare. Per Domi- num, &c.